

Hans-Jörg Ronsdorf

Müjde nedir
ve bizim için ne anlama gelir

Basit.
Anlaşılır.

TANRI'NIN İYİ MÜJDESİ

Tanrı'nın İyi Müjdesi

İyi haber nedir ve bizim için ne anlama gelir

Hans-Jörg Ronsdorf

Künye

Tanrı'nın İyi Müjdesi. İyi haber nedir ve bizim için ne anlama gelir (Gottes gutes Evangelium. Was die gute Nachricht ist und was sie für uns bedeutet)

Gözden geçirilmiş yeni baskı 2026. Ücretsiz indirme: www.hans-joerg-ronsdorf.de

Basılı 5. baskı (Kasım 2021) ISBN 978-3-9820715-0-3 ile yayımlandı.

© Hans-Jörg Ronsdorf – tüm hakları saklıdır. Metin değiştirilmediği sürece başkalarına aktarılması özellikle arzu edilir.

Hans-Jörg Ronsdorf, Albis 6 1/2, 87477 Sulzberg

E-posta: hj-ronsdorf@t-online.de

Ana sayfa: www.hans-joerg-ronsdorf.de

İçindekiler

Üç Kelime ve Bir Hikâye	7
Müjde	7
Tanrı'nın Müjdesi	9
Müjde'ye Kimin İhtiyacı Var?	10
Günah mı?	11
Özgürlük – Zorlama Yok	13
İşlerin Bu Noktaya Gelişi	14
Her Şey Böyle Kalmayacak	16
Krallığın Müjdesi	16
Bu Haber Bize Nasıl Ulaştı?	16
Tanrı'nın Kral Olarak Egemenliği Nedir?	18
Tanrı'nın Egemenliği – Herkes İçin En İyisi	19
Tanrı Oğlu'nun Müjdesi	20
Kral ve Çarmıh	22
Kralın Öldürülmesi	22
Beklenenden Farklı	24
Tanrı'nın Bakış Açısından Çarmıh	25
Bizim İçin Kurban Edildi	25
Tanrı'nın Kurban İhtiyacı mı Var?	27
Kötülük İyilikle Yenildi	29
Tanrı'nın Sınırsız Bilgeliliği ve Gücü	31
Çarmıhın Bize Armağan Ettikleri	32
Çarmıh, Bir Saçmalık	33
Eve Dönüş	34
Tanrı'nın Lütfunun Müjdesi	35
Baştan Sona Lütuf	37
Tanrı Sevgidir	39
Görünmeyen Dünya – Karanlığın Güçleri	42
Güçler ve İnsanlar	42
Müjde ve Güçler	43

Güçler ve Tanrı'nın Kurtuluş Tasarısı	44
Çarmının Zaferi	45
Özgürlük Mümkün	46
Esenlik Müjdesi	46
Müjde – Gerçekleşen Vaat	47
Müjde'nin Umudu	49
Tanrı'nın Yeni Dünyası Hayali	51
Müjde – Kurtuluş İçin Tanrı Gücü	53
Müjde'ye İtaat Etmek	54
İsa'nın Öğrencisi Olmak	55
Öğrencilik Yolunda İlk Adımlar	55
İsa'nın Ardından Gitmek Nasıl Olur?	56
Müjde'yi Görmezden Gelmek	59
Her Şey Gün Işığına Çıkacak	59
Tanrı'nın Gazabı	61
Sonsuz Yaşam ve Cehennem	62
Başka Bir Müjde	63
Müjde'nin Ne Olmadığı	65
Son Olarak	66
Şimdi Ne Yapmalı?	66

Tebrikler! Bu kitap dikkatinizi çekmeyi başardı. Onu saklayın. Okuyun. Tanrı'nın sizinle karşılaşmak istemesi çok olası. Müjde'yi zaten tanıyor olsanız – ya da tanıdığınızı düşünseniz – bile. Tanrı okuma zamanınızı kutsasın. Buna değer.

Kitabı önce bir kez baştan sona okuyun. İkinci okuyuşta dipnotlarda belirtilen Kutsal Kitap metinlerini bir Kutsal Kitap'tan açıp okuyabilirsiniz.

Müjde'nin ne olduğunu yalnızca Kutsal Kitap gösterir. Bunu elimden geldiğince iyi ve kısaca ortaya koymaya çalıştım.

Üç Kelime ve Bir Hikâye

Müjde bir hikâyedir. Bizim hikâyemiz değil. Nasıralı İsa'nın hikâyesi. Beytlehem'de başlayıp Yerusâlim'de biten bir hikâye. İnanılmaz bir hikâye. Yine de pek çok kişi ona inanıyor. Çünkü bu eski hikâye sayısız yeni hikâye yazdı. Pek çok insan, bu İsa hikâyesinin kendilerinde neler yaptığına tanıklık ediyor. Umudu ve geleceği olan yeni insanlar oldular.

Müjde gerçekten de İsa'nın hikâyesidir. Üç kelimeyle özetlenirse şuna varır:

*İsa Rab'dir.*¹

*O kraldır.*²

Evrenin üzerinde. Herkesin ve her şeyin üzerinde. Adaletle ve sevgiyle yöneten, bağışlayan ve her şeyi yeni kılacak bir kral. İşte iyi haber budur! Elçiler, en başından beri orada bulunan öğrenciler bunu duyurdular. İsrail'e ve bütün dünyaya.

Bu konuda söylenecek daha çok şey var. Onları sonraki sayfalarda bulacaksınız. Bu üç kelimeyi aklınızda tutun. Temel haber budur. İyi haberin yüreği budur. Bu haber hepimizi ilgilendiriyor. Kişisel olarak. Başkalarını değil. Bizi. Beni. Ve bütün gezegenimizi, evimizi ilgilendiriyor. Göreceksiniz. Bu kitabı size kişisel olarak gönderilmiş bir haber gibi okuyun.

Müjde

Hristiyanlar Müjde'den söz eder. Onları Hristiyan yapan budur. Ya da yapması gereken. Kimliklerinin bir parçasıdır. Onsuz hiçbir şey olurlardı. Anlamsız. Tuzluluğunu yitirmiş tuz gibi.

Müjde onların sırrıdır. HazineLERİDİR. İlaçlarıdır. Ruhsal, şiddet içermeyen silahlarıdır. Hiç kimsenin buna benzer bir haberi yoktur.

“Müjde” kelimesi (Grekçesi *euangelion*) Kutsal Kitap'ta sık geçer. Ama ilk kez orada kullanılmış değildir. Kutsal Kitap'ın ya da kilisenin uydurduğu dinsel bir kelime değildir. İsa'nın zamanında ve daha önce de gündelik dilin bir parçasıydı. Bir *iyi haber* olarak. Sevinç ve rahatlama getiren bir *sevindirici haber* olarak. İyi bir şeyi duyuran bir haber olarak.³ Çeşitli sevinçli olaylarda “müjde” verilirdi. MÖ 63 yılında İmparator Augustus doğdu. Onun doğum günü sonradan bütün Roma İmparatorluğu'nda sevindirici bir haber olarak kutlandı. Kendisine ilahi

1. Elçilerin İşleri 2:36; 4:24; 11:20; 15:17

2. Elçilerin İşleri 17:7; 1 Timoteos 6:15; Vahiy 17:14; 19:16

3. Luka 1:19

olanın oğlu diyordu – sonradan pek çok imparator için geçerli olacak bir unvan. İşte İmparator Augustus hakkındaki bu “müjde”den birkaç cümle:

“Bu gün dünyaya başka bir yüz kazandırdı. Eğer onun doğumunda bütün insanlar için kurtuluş parlamamış olsaydı, dünya yok olup giderdi. Dünyanın kurtuluşu için bu insan öyle armağanlarla donatılmıştır ki, bize ve gelecek kuşaklara kurtarıcı olarak gönderilmiştir. Bütün kavgalar artık sona ermiştir, o her şeyi görkemli kılacaktır. Ataların umutları gerçekleşmiştir. Ondan daha büyüğünün gelmesi olanaksızdır. Onun doğumuyla yeni bir takvim başlıyor.”⁴

Bundan 700 yıl önce eski peygamber Yeşaya şöyle demişti: *Ne büyük sevinç! Zafer habercisi dağların üzerinden koşarak geliyor! İyi haber getiriyor, esenlik ve kurtuluş duyuruyor, Sıyon kentine şöyle diyor: Senin Tanrın bütün dünyanın kralıdır!*⁵

Yeşaya yaşayan Tanrı’dan söz ediyor. Sonsuz Olan’dan. Her şeyi yaratandan. Tarihin Rabbi’nden. Bir insandan değil. Ya da kendini Tanrı’nın oğlu ilan eden birinden değil. İmparatorun doğumunun duyurusu sevindirici bir haberdir. Ama hangi hükümdar dünyaya gerçekten ihtiyaç duyduğu şeyi getirir? Herkesin içinin derinliklerinde özlediği şeyi?

4. Küçük Asya’daki Priene takvim yazıtı, MÖ 9; kısaltılmış ve serbestçe çevrilmiştir.

5. Yeşaya 52:7

Müjde aynı zamanda savaş cephesinden gelen bir haberdir. Bir zafer kazanıldığında ve düşman yenildiğinde verilir. Bu, Hristiyan Müjdesi'ne tam olarak karşılık gelir. *Bu, bir zaferin iyi haberidir. Tanrı'nın Oğlu aracılığıyla, çarmıha gerilen ve diriltilen İsa Mesih aracılığıyla kazandığı zaferin. Tanrı teslim olmadı. Dünyası için savaşıyor!*

Çarmıhta ölümü, diriltilmesi ve Tanrı'nın tahtına yüceltilmesi İsa'yı dünyanın Rabbi ve Kurtarıcısı yapar. Bütün yetki ona verilmiştir: O evrenin hükümdarıdır.⁶ Evren onundur. O, herkese bağışlanma ve sonsuz yaşam sunan kralların kralıdır!⁷ Bizim için her şeyini ortaya koymuş bir kral. Bizî seven bir kral. Hiçbir kişisel çıkar gütmeyişi ve hiçbir art niyeti olmadığı için kendimizi gönül rahatlığıyla emanet edebileceğimiz bir kral. Bütün yüceliği hak etmiştir. Geri gelecektir, ama bunun hakkında daha sonra.

İşte kısaca Müjde budur. En önemli şey. Üzerinde düşünün. Aklınızda tutun. Bunu asla unutmayın.

Hristiyanlar için İsa'ya kral olarak tanıklık etmek bugün bile riskli olabilir ve bazı ülkelerde gerçekten de risklidir. Bu kralı⁸ onurlandırmak, hükümdarları, imparatorları ve kralları sorgulamak olarak algılanabilir. Siyasi bir amaç olmadan. İtaatten dolayı. İsa'ya sadakat onlara çoğu zaman zulüm ve ölüm getirdi. Çünkü onların ve bizim İsa'mız dünya krallarının hükümdarıdır.⁹ O onların üzerindedir!

Ama iyi haber öldürülemezdi. Onun içinde dirilmiş Rab ve Mesih yaşıyordu. Roma İmparatorluğu'nu dize getirecek patlayıcı bir güce sahipti. Kılıçla değil, Müjde'nin insanı değiştiren lütfu ve gücüyle.

Tanrı'nın Müjdesi

Müjde nereden geliyor? Her şey Tanrı'da başlıyor. Üçlü birlik olan Tanrı'da: Baba, Oğul ve Ruh. Müjde'yi tasarlayan odur. Müjde onun yüreğinde doğdu. Onun sonsuz sevgisinden. Daha dünya ve insanlar var olmadan önce.¹⁰ İçerdiği her şey ondan gelir.¹¹ Yalnızca ondan. *Bu onun Müjdesi'dir.* Bu yüzden gerçektir.

6. Matta 28:18; Elçilerin İşleri 2:36; Efesliler 1:20-23

7. Luka 24:47; Elçilerin İşleri 2:38; 5:31; 10:43; 13:38; 26:18

8. Elçilerin İşleri 17:7

9. Vahiy 1:5

10. Romalılar 16:25; 2 Timoteos 1:9

11. 2 Korintliler 5:18

Güvenilirdir. İnanılmaya değerdir. İnsan hayatını onun üzerine kurabilir.¹² Çünkü Tanrı sadıktır.¹³ Yalan söylemez.¹⁴ Müjde'de vaat ettiği ve söz verdiği her şey geçerlidir ve gerçekleşir. Bu, hiçbir çekince olmadan güvенеbileceğimiz bir vaattir. Gönüllüdür. Sınırsız sevgiden kaynaklanır. Bunu o istedi. Kendini armağan etmek onun hoşuna gider. Bu onun sevincidir. Bununla kendini yüceltir.¹⁵ Bütün yücelik ona aittir.¹⁶

İyi haberi Tanrı'nın kendisi getirir. *Bu Tanrı'nın misyonudur.* O etkin olur, iş görür ve konuşur. İyi haber, tam da buna ihtiyacı olan bir dünyaya gelir. *Tanrı'nın kendisinin hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. Hiçbir eksikliği yoktur. O yetkindir. Yine de yüreği taşar. Sever, çünkü sevgidir. Tüm zamanların en büyük geri getirme harekâtını başlatır.* Biz insanları geri istiyor! Bir ailesi olsun istiyor!¹⁷ *Çünkü doğduğumuz halimizle onun çocukları değiliz.* Hepimizin onun çocukları olması gerekiyor. Bu yüzden bize sevgisini ve ilgisini armağan etmek istiyor. Sonsuza dek onunla birlikte yaşayalım diye.

Müjde'ye Kimin İhtiyacı Var?

Tanrı'nın haberi, artık Tanrı'nın başlangıçta yarattığı ve tasarladığı gibi olmayan bir dünyaya ulaşıyor. *Ne dersiniz: Tanrı'nın dünyamıza müdahale etmesi gerekli mi? Yoksa Tanrı olmadan başarabilir miyiz?*

Gelin, dünyamıza dürüst ve ayrıntıları gözeten bir gözle bakalım.

Tanrı'nın haberi, içten içe kırılmış ve umutsuz insanlara ulaşıyor. Çoğu zaman artık bir çıkış yolu göremeyen insanlara. Vicdanları suçlulukla boğuşan insanlara. Neyin farklı olması gerektiğini ya da olabileceğini bilen insanlara. Korku içinde olan, huzursuz, boş, hasta ve tutsak insanlara. Hepsi ölecek olan insanlara ulaşıyor.¹⁸ Gelecekte korkan insanlara.

İnsanlığın büyük bölümü yoksulluk içinde yaşıyor. Her gün hayatta kalma mücadelesi içinde. Pek çoğu yolda kalıyor.

Tanrı'nın haberi evlilikte, ailede, işte ve toplumda başarısız olmuş insanlara ulaşıyor. İntiharı son çare olarak gören insanlara.

12. Matta 7:24

13. 1 Selanikliler 5:24; İbraniler 10:23; 1 Petrus 4:19

14. Titus 1:2; İbraniler 6:18

15. Efesliler 1:6, 9, 12, 14

16. Vahiy 5:11-14

17. Mezmur 103:13; Yeşaya 64:8; Malaki 2:10; Yuhanna 14:2; İbraniler 2:10; 1 Yuhanna 3:1-3

18. Romalılar 5:12-14; 6:23

Aynı şekilde pek az sorunu olan ya da hiç sorunu olmayan insanlara da ulaşıyor. Zengin bir ülkede ya da zengin bir ailede büyüme şansına sahip olanlara. Maddi açıdan bağımsız olanlara. Ama sağlığa ve refaha rağmen anlamsızlık ve iç boşlukla boğuşanlara.

Yenilmemiş hastalıklar ve virüsler hayatımızı tehdit ediyor. Doğa yaşamı tehlikeye atan yüzünü gösteriyor.

Her insan, sevgi, anlam, bağışlanma ve tutunacak bir dal için haykıran küçük bir sorular, kaygılar ve sıkıntılar evrenidir. Bu, koşuşturma ve oyalanmalar altında gizlense ya da boğulsa bile.

Müjde birbiriyle savaş halindeki uluslara ulaşıyor. Birbirleriyle kavga ve huzursuzluk içinde yaşayan insanlara. Adaletsizliğin yuvalandığı bir dünyaya ulaşıyor. İnsanların bugün bile insanları köleleştirdiği ve sömürdüğü. Birbirlerine ayrımcılık yaptığı. En zayıfların kurban olduğu. Çocukların çalışmak zorunda kaldığı ve kadınların sömürüldüğü. İnsan haklarının bütün devletler tarafından sistemli biçimde çiğnendiği bir dünyaya.

Dünya pek çokları için acılarla dolu bir yer olmaya devam ediyor. Bu sıralamayı okurken çoktan, her şeyin o kadar da kötü olmadığını, pek çok iyi şeyin de bulunduğunu düşündünüz. Pek çok şeyin de daha iyiye gittiğini. Haklısınız. *Söz konusu olan önyargılı ya da kötümser bir dünya görüşü değil. Söz konusu olan, Tanrı'ya ve onun Müjdesi'ne ihtiyacımız olup olmadığı sorusu.*

Bu iyi habere ihtiyacımız var! İnsan bu kavrayışa her an varabilir. Ve bu Müjde'yi kendisi için sahiplenebilir. Pek çok insan bunu fark etti. Bazen zor yoldan. Onları bu kavrayışa ancak başarısızlık, yıkım, hastalık ve acı getirdi. Tanrı susmuyor. Bu zor, çoğu zaman yaşamı tehdit eden deneyimler, Tanrı'nın bize ulaşmak için kullandığı megafondur.¹⁹

Günah mı?

Modern bir kelime değil. Çekici değil ve yanlış anlaşılıyor. Ama Kutsal Kitap'ın bakış açısına ve onun nedenleri açıklayışına aittir. İstenmeyen her şeyin, başarısızlığın, yıkımın, düşmanlığın ve kargaşanın nedenlerini nasıl açıklarız?

Kutsal Kitap insanı tanımlarken açık konuşur. Nasıl doğduğunu, nasıl geliştiğini ve yaşadığını. Çevresindeki insanlara karşı nasıl davrandığını. Ve Tanrı'ya karşı nasıl davrandığını. Lafı dolandırmaz. Nazlanmaz. Acımasızca

19. Megafon benzetmesi C. S. Lewis'e aittir: "Über den Schmerz" (*The Problem of Pain*).

dürüsttür. *Günahkâr olduğumuzu söyler.*²⁰ *Hepimizin. İstisnasız. Hepimiz günah işleriz, çünkü günahkârız. Bu genel, ayırım gözetmeyen saptama yalnızca Kutsal Kitap'ın dünya görüşünde vardır! Hiçbir din, istisnasız herkesin günahkâr olduğunu ileri sürmez.*

Günah yalnızca yaptıklarımızı değil, ne olduğumuzu da tanımlar. Ne yazık ki bir tümör gibi içimizde ayrılıp çıkarılamaz. Daha kötüsü olamazdı: Onun gücü altında tutsağız. Bu, bir yanlış davranıştan çok daha ağır sonuçludur. Günah yalnızca bireysel kötülüklerin bir toplamı değildir. Varlığımızı sarmış ve ele geçirmiş etkin, kötü niyetli bir güçtür. Bu bir felakettir. Çünkü günahımız yüzünden Tanrı'nın sonsuz sevgisinden ayrılmışız. O sevgi bizim için ulaşılmazdır. Günah ve Tanrı asla bir araya gelmez.

Günahla birlikte ölüm geldi. Kaçınılmaz bir sonuç olarak. Hak ettiğimiz bir ücret gibi. Ne ekersek onu biçeriz. Günah ve ölüm, kimsenin kaçamadığı evrensel güçlerdir.

Bir egemenlik ilkesi olarak günah kişiliğimizi zararlı biçimde şekillendirir. Bizi mükemmeliyetçi yapar; başkalarının iyiliği söz konusu olduğunda – ister komşumuz ister Afrika'da ölmekte olan biri olsun – bizi korkak ve kararsız yapar. Ama kendi çıkarımız söz konusu olduğunda bencil yapar. Günah bizi narsist, dolandırıcı, bağımlı, entrikacı, fanatik, zina eden, tecavüzcü yapar. Liste sonsuza dek uzayabilir.

Ama yalnızca tutsak ya da hasta değiliz. Yalnızca edilgen kurbanlar değiliz. Daha çok, günahın zorla hizmete alınmış etkin ajanları olduk. Onun temsilcisi, onun aleti olarak kendimizi adadık. Bu yalnızca tutsaklık değil, etkin suç ortaklığıdır.

Günahla Tanrı arasındaki ilişkiyi göz ardı ettiğimiz sürece günahın özü bize gizli kalır. Günah, insan yaşamında bastırılabilir ya da dizginlenebilecek, hatta dizginlenmesi gereken bir olgudan ibaret değildir. Kutsal Kitap günahı anarşi, düşmanlık, isyan, Tanrı'ya karşı itaatsizlik olarak tanımlar. Tanrı'sız insan, yalnızca iyileştirilmeye ihtiyacı olan kusurlu bir yaratık değildir. Silahlarını bırakması gereken bir asidir. Teslim olmak tek çıkış yoludur.

Bu en ağır suçlamalara rağmen lütfen okumaya devam edin!

İnsan yaşamının temel ilişkisi – Tanrı'yla ilişkimiz – kırılmıştır. Bu kırıklık birbirimizle olan bütün diğer ilişkilerimizde kendini gösterir. Yalnızca kişisel olarak ya da tek başımıza günahkâr değiliz. Gunahtan kaçamayan küresel bir insanlığın parçasıyız.

Kutsal Kitap'ın bu teşhisi bizim kurtuluşumuzdur! Mahkûmiyetimiz değil!

20. Efesliler 2:1

Doktorunuzun ölümcül hastalığınızla ilgili dürüst teşhisi sizden saklamasını ister miydiniz? Hele ki aynı anda size hastalığı yenecek bir ilaç ya da ameliyat vaat edebilecekken?

Tanrı'nın teşhisini kavramak ve kabul etmek neredeyse olanaksızdır. Kendimizi seve seve istisna sayarız. Ya da durumun ciddiyetini küçümseriz.

Böylece Müjde, sorunlarına rağmen tuhaf bir şekilde Tanrı'nın kurtuluş bildirisine pek ilgi duymayan bir dünyaya ulaşıyor. Bir paradoks. Yine de bu gezegende, onun gezegeninde olup bitenler Tanrı için önemsiz değildir. *Müjde, Tanrı'nın bu dünya için savaştığının kanıtıdır.* Son sözü acı, kötülük ve ölüm söylemeyecek. Çünkü Tanrı sevgidir!²¹

Baştaki sorunun yanıtı şudur: Tanrı'nın çocukları olmak için Müjde'ye ihtiyacımız var.

Tanrı'nın günaha, insanların düşündüğü ve yaptığı kötülüğe – büyük ya da küçük – karşı duyduğu tiksinti büyüktür. Çünkü günah bizi yok eder. Çünkü Tanrı sevgidir ve bizi kurtarmak ister. Tanrı'nın bu tiksintisi ve günahı mahkûm edişi somut olarak “Tanrı'nın gazabı”nda dile gelir.²²

Faili olarak özdeşleştiğimiz kötülüğü ne kadar mahkûm ediyorsa, her insanı ondan özgür kılmayı da o kadar çok istiyor.

Özgürlük – Zorlama Yok

Bu görkemli Müjde'ye²³ rağmen Tanrı insanlardan zorla bir “evet” koparmaz. Gerçek sevgi ancak özgürlük temelinde var olabilir! Seçme özgürlüğü ve sorumluluk insanın yapısının bir parçası olarak kalır. İnsan böyle yaratılmıştır, başka türlü değil.

Ama günahkâr olarak insan artık tarafsız değildir. Günah onu çaresiz, hatta Müjde'yi kendi gücüyle kabul edemez hale getirir. İnsanın günahkâr olduğunu kendi kendine kavraması, insanca bakıldığında olanaksızdır. Ama Müjde'nin gücü vardır. İnsanın hem kendisine hem de Tanrı'ya karşı gözlerini açar. Yüreğe ve vicdana aydınlanma armağan eder. Tanrı bu kararda insanı yalnız bırakmaz. İnsan yüreği çetin çarpışmaların yaşandığı bir savaş alanıdır. Tanrı yürekleri kazanmaya çalışır. Ve barışmaya hazır oluşuyla onları ikna etmeye ve aydınlatmaya.

21. Romalılar 5:8; 1 Yuhanna 3:1; 4:7-11

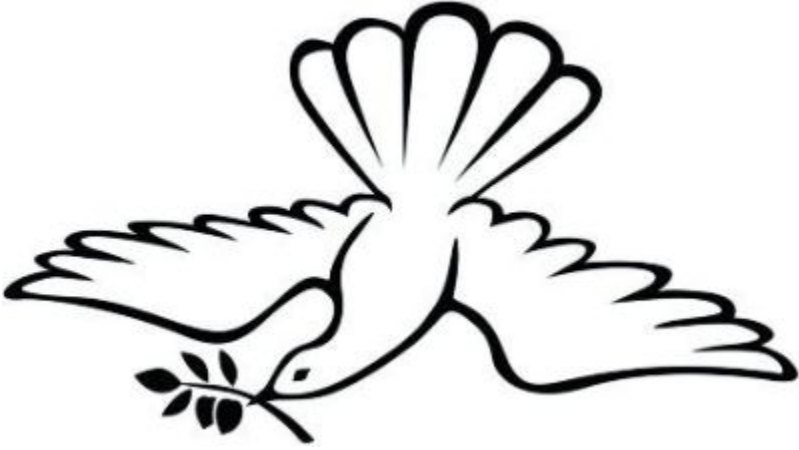
22. Yuhanna 3:36; Romalılar 1:18; 5:9; Efesliler 2:3; 5:6; Koloseliler 3:6; 1 Selanikliler 1:9-10

23. 2 Korintliler 4:4

Tanrı'nın kurtarıcı yaratıcılığı ölçüsüzdür. Tanrı, kutsal varlığıyla günah ve kayıp olma bilincini uyandırmak ve aynı zamanda kurtuluş ve kurtarılış armağan etmek için her durumu, her anı ve her yeri kullanabilir.

Bu yıldızların parladığı anlar için ne kurallar ne de kalıplar vardır. Böyle oldu. Böyle oluyor. Şimdi sizin hayatınızda da böyle olabilir. Pek çok insan, Tanrı'nın hayatlarına ne kadar harika, beklenmedik, gizemli, sevgi dolu ya da köklü bir biçimde girdiğini anlatıyor.

Tanrı'nın haberi, tövbe edip ona dönmemiz için ivedi bir buyruktur.²⁴ Kendi iyiliğimiz için. Ama insanlar buna nasıl karşılık verdiklerinden kendileri sorumludur.

İşlerin Bu Noktaya Gelişi

İnsanlar yeryüzünde Tanrı'nın temsilcileri olarak yaratılmıştı. Onun suretinde. Yeryüzünü Yaratıcıları ile birlikte özenle yönetmek ve ona egemen olmak için. Küçük, sınırları belli bir yer olan cennet bahçesi bütün yeryüzüne yayılmalıydı. O, yani Baba, ve onlar, yani bütün insanlar, onun ailesi.²⁵ Başından beri böyle tasarlanmıştı.

Gerçek bir irade özgürlüğüyle yaratılmış insanlar. Tanrı'nın sevgisini almak, ona karşılık vermek ve başkalarına aktarmak için. Yaratıcı'yla böyle yaşamak ve çalışmak – bir rüya gibi. Ona en yakın yerde. Onun korumasında ve bereketinde.

24. Elçilerin İşleri 17:30

25. Yeşaya 63:16; 64:8; Luka 3:38; Elçilerin İşleri 17:28-29

Ama o zaman, başlangıçta, insanlar farklı bir karar verdiler. Ayrıcalıklı yaşam alanlarını, cennet bahçesini korumadılar. Ayartıcı içeri girdi. Kurnaz yılan. Yılanın arkasında bir zamanlar ısıt ısıt parlayan bir Tanrı meleği gizleniyordu. Bu melek Tanrı'dan kopmuştu. Başkaldırmış ve günaha düşmüştü. Şeytan, İblis, bu düşüncüyü insanlara satmak istedi: daha iyi, daha özgür bir yaşama doğru bir aydınlanma ve ilerleme olarak.

Yaratıcılarının iyi yönergesine uymadılar. Tanrı gibi olmak, İblis'in ayartısı ve cazibesidir. Böylece iyi Tanrıların basit bir buyruğunu hiçe saydılar. Yoksa onlardan iyi bir şeyi esirgediğinden mi korktular?²⁶

Bu adım için ağır bir bedel ödediler. Artık her şey olması gerektiği gibi değildi. Cenneti yitirdiler. *Ölüm, geçicilik – hem ruhsal hem bedensel – hayatlarına girdi.*²⁷ Yayıldı. Kalıtsal bir hastalık gibi bütün soylarına geçti. Bizim de ait olduğumuz soylarına.

Bu çok uzun zaman önceydi. Bir şekilde öyle kaldı. Bugüne kadar. Binlerce yıl sonra biz insanlar hayatı Yaratıcı olmadan biçimlendiriyoruz. Kendi kararımızla. Sanki Tanrı yokmuş gibi. Daha iyi bildiğimizi sanıyoruz. Yaratıcımızı unuttuk. Ve görünüşte daha çekici ilahlar bulduk. Çünkü insan olarak yaratılışımız dindar olmaya, bir şeye dayanmaya ya da bir şeye inanmaya yatkındır. Bunu dünyanın dinleri de, modern insanların davranışları ve para, güç ve seks gibi sahte ilahları da gösteriyor. Artık ihtiyaçlarımızı Tanrı olmadan gidermek zorundayız. Büyük ve küçük ölçekte doymak bilmeyen açgözlülük, kendi içinde kaybolmuş yüreklerin ifadesidir. Kendi içimize hapsolmuşuz ve temel, hayata anlam veren bir şeyi yitirdiğimizin bilincindeyiz. Yaşamın kaynağını,²⁸ Yaratıcımızı terk ettik. Onunla ilişkimiz olmayınca yaratılışla sağlıklı ilişkimiz de bozulur. İnsanlar pek çok yerde içinde yaşadıkları evi yıkıyor. Tanrı'yla, birbirimizle ve yaratılışla başarılı, bereketli bir yaşam sürmemiz için bize verilmiş olan Tanrı'nın iyi buyruklarını reddediyoruz.

Yasaların ve buyrukların bir zorbadan geldiği sonucu sık sık çıkarılır. Bizi denetlemek, bize hükmetmek ve bizi kısıtlamak isteyen bir Tanrı'dan. Oysa pek çokları Tanrı'yı gerçekte olduğu gibi tanımıyor.

Bizim için en iyisini isteyen iyi bir Baba.

26. Yaratılış 3

27. Romalılar 5:12-21

28. Mezmur 36:9; Süleyman'ın Özdeyişleri 14:27; Yeremya 2:13; 17:13

Her Şey Böyle Kalmayacak

Tanrı düşmüş dünyanın peşinden gider. Bütün sorunları ve yangın noktalarıyla birlikte. Ondan vazgeçmez.²⁹ Türlü türlü yoğunluktaki kötülük, büyük ve küçük ölçeğe, yalnızca bir sorun değildir. Başından beri varoluşsal bir krizdir. Olmak ya da olmamak. Aden'in ötesinde hayatta kalmak, varoluşumuzun ufkudur. O zamandan beri bu kriz içinde ve yaptıklarımızın bütün sonuçları içinde yaşıyoruz. Bunun ne anlama geldiğini her gün gözlerimizle görüyoruz. Tanrı olmadan iyi bir sonu olamaz. Tanrı olmadan yol karanlığa gider. Ruhsal ve ahlaksal karanlıkta tökezleyip duruyoruz. Ne yolu ne hedefi biliyoruz.

Müjde – yargı ve mahkûmiyet değil – Tanrı'nın İsa Mesih'teki yanıtıdır. *Müjde, onun kötülüğü yenmek için yaptığı ana plandır. Aşağı doğru inen sarmal durdurmak, karanlığa ışık, yaşam ve umut getirmek için.*³⁰ Özgürlük, esenlik ve sevinç geri dönsün diye.³¹ Herkes için. Ve bütün kötülükten yine de iyilik çıksın diye.³² Tanrı'nın yeniden bir ailesi olsun diye. Ve biz onun çocukları olabilelim diye. Başımıza gelebilecek en iyi şey.

Müjde, Tanrı'nın her şeyin bugünkü gibi kalmayacağına dair güvencesidir. Bu vaat bugün de geçerlidir. Asla geri alınmadı. Onun bütün insanları için geçerlidir. Dünyanın her yerinde.

Krallığın Müjdesi

Müjde gerçekten de basittir. Herkes onu anlayabilmelidir. Yine de farklı boyutları ve yönleri vardır. İlk başta fark edilenden daha fazlasını içerir. Bir elmas düşünün. Var olanların en büyüğünü. Kesilip işlenmiş. Işığı yalnızca bir yüzeyde değil, işlenmiş her yüzeyde kırar. Müjde de çok yönlü ve harika bir parıltıyla ışıldar. Bu, Tanrı'nın benzeri olan Mesih'in yüceliğidir.³³

Bu Haber Bize Nasıl Ulaştı?

Haber bir kişi olarak geldi. Evet, haber bir kişidir. Bir yasa değildir. Bir inanç açıklaması değildir. Bir ilmiyal değildir. Bir insandır. *Soru, bizî neyin kurtarabileceği*

29. Yuhanna 3:16

30. Mezmur 27:1; 43:3; Yeşaya 9:2; 60:1; Matta 4:16; Yuhanna 1:4-9; 3:19-21

31. Luka 2:10

32. Yaratılış 50:20

33. 2 Korintliler 4:4

değildir. Soru, bizî kimin kurtarabileceğidir.

O bizden biri oldu. Yine de bambaşka biriydi: hem Tanrı hem insan olan biri. Ama Tanrı oluşunu geri plana koyan ve bize alçakgönüllülük içinde, hatta zayıflık içinde gelen biri.

Tanrı bize doğru eğilir. Kendini küçücük yaptı.³⁴ Aklımızın almadığı Sonsuz Olan. Bizim gibi bir başlangıcı olmayan. O insan oldu. Bize çok yaklaştı.³⁵ Hiç olmadığı kadar yakın. Göz hizamıza indi. Yaratıcı yarattıklarının yanında. İnsan biçiminde.³⁶ Görüldü, işitildi, dokunuldu, kucaklandı.³⁷ Gördü, konuştu, yüreği sızladi, ağladı, sevdi ve insanlara şefkatle dokundu.

Sonunda anlayalım diye. Bir hükümdarın görkemi içinde gelmedi. Nasıra'dan bir yapı ustası geldi. Celile'nin alt tabakasından. Tanrı bize İsa'da gelir. Vaat ettiğini gerçekleştirir. Yeşaya önceden şöyle bildirir:

*Rab'bin Rubu beni ele geçirdi. Çünkü Rab beni meshetti ve böylece yoksullara iyi haber getirmekle yetkilendirdi. Umutsuzlara yeni cesaret vermek, tutsaklara şunu duyurmak için beni gönderdi: 'Özgürsünüz! Zincirlerinizi çözülecek!'*³⁸

İsa bunu Nasıra'daki havrada kendisine uygular: *Bu peygamber sözü bugün gözlerimizin önünde gerçekleşti.*³⁹ Onun bütün yaşamı, sözleri ve eylemleri bu peygamber sözlerinin yerine gelmesi ve bu iyi haberin yetkin ifadesidir.

İsa Tanrı'nın benzeridir.⁴⁰ Onu gören, göksel Baba'yı gördü.⁴¹ O, Tanrı'nın misyonudur. İsa, Tanrı'nın bize söylemek istediği şeydir.⁴² Tanrı'nın kim olduğunu ve nasıl olduğunu anlamak istiyorsak, onu İsa'dan yola çıkarak anlamalıyız. İsa bizim Tanrı tasavvurumuzdur. Müjde anlatılarında anlatıldığı gibi. Tanrı böyledir.

Bu yüzden İsa'nın Matta, Markos, Luka ve Yuhanna'nın yazdığı dört yaşam öyküsüne *İnciller*, yani "Müjdelere" denir. Markos şöyle başlar: *Bu kitapta, Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le ilgili iyi haberin nasıl başladığı yazılıdır.*⁴³

34. Filipililer 2:6-8

35. Yuhanna 1:14

36. Filipililer 2:5-11

37. 1 Yuhanna 1:1-3

38. Yeşaya 61:1-2

39. Luka 4:16-22

40. Koloseliler 1:15; İbraniler 1:1-3

41. Yuhanna 14:9

42. İbraniler 1:2

43. Markos 1:1

İyi haber İsa'yla başlar. Onun hakkında şöyle denir: *İsa Celile'ye döndü ve Tanrı adına şunu duyurdu: Zaman geldi: Tanrı şimdi egemenliğini kuracak ve işini tamamlayacak. Tövbe edin ve bu iyi habere inanın!*⁴⁴

Tanrı'nın Kral Olarak Egemenliği Nedir?

Tanrı'nın egemenliği, onun sevgi ve adaletle yönetimidir. Dünyamız için geleceği olan tek seçenek. Onun tek geleceği.

Pek çok Yahudi bundan, Romalı işgalcilerin yenileceğini ve zorbalıklarının sona ereceğini anlıyordu. Ama İsa'da siyasi gücü olan bir kral değil, sıradan bir adam geliyor. Bir savaş kahramanı değil. *Onun krallığı, Tanrı'nın Krallığı, beklendiği gibi Yerusolim'de Davut'un tahtında başlamaz; çarmıhta son bulan gezgin bir vaizle başlar. Günablarını itiraf eden ve yaşamlarını değiştiren insanların yüreklerinde başlar.* Onun krallığı bu dünyadan değildir.⁴⁵ Tanrı'dan gelir. Farklıdır. Şiddetsiz, baskısız, askeri fetih olmadan. İsrail'de başlar, ama odağında bütün dünya vardır. Bütün insanlar için tasarlanmıştır.

İsa'da Tanrı'nın egemenliği mevcut siyasi yapıya yönelmez. Başka bir hedefi vardır. İsa ülkeyi dolaşır ve *tövbeyi ve Tanrı'ya dönüşü* duyurur. Tanrı'nın egemenliği İsa'nın ortaya çıkışıyla ve onun ardından giden insanlarda gerçeğe dönüşür. Sayısız hastayı iyileştirir. Cinleri kovar. Tanrı'nın egemenliği insanlara eziyet eden kötü ve görünmez güçlere yöneliktir. Yalnızca krallar ya da askerler gibi görünür otoriteler yoktur. İnsanların altında acı çektiği görünmez güçler de vardır. Ta en başta, cennet bahçesindeki ayartıcıyı hatırlayın. Bunun hakkında daha sonra daha fazlası.

İsa kötülüğün nereden geldiği ve neden var olduğu sorusunu yanıtlamaz. Eyleme geçer. Babası adına ve onun yetkisiyle kötülüğe karşı savaşı başlatır. Tanrı'nın egemenliği bu dünyanın içine dalar ve Tanrı'nın egemenliğine o zamanki Romalılardan çok daha derinden karşı duran bir şeyi değiştirir. Tanrı'nın Krallığı insanlarla en çok acı çektikleri düzeyde karşılaşır. En büyük düşman kötülük, adaletsizlik, ikiyezlülük ve sevgisizliktir. Tek kelimeyle: *Günah*. Günah insanı ruhsal olarak hasta etti. İnsan üzerinde güç kazandı. O zaman da bugün de.

44. Markos 1:14-15

45. Yuhanna 18:36

Tanrı'nın kendisi günahın, acının ve korkunun, ıstırapın ve ölümün sahnesine gelir. Bunların hepsini üzerine yüklenmek ve böylece yeni krallığı kurmak için gelir.

Tanrı'nın Egemenliği – Herkes İçin En İyisi

Gizlilik içinde geçen 30 yılın ardından İsa üç buçuk yıl boyunca halkın önünde etkinlik gösterir. İyileştirir, özgür kılar ve gerçekten neyin önemli olduğunu öğretir. İkiyüzlülüğü açığa çıkarır, açları doyurur. Böylece Tanrı'nın kim olduğunu ve ne istediğini gösterir. Bu sayede biz insanlar, Tanrı'nın sonsuz Krallığı'nın bir gün nasıl olacağını görebiliriz. İsa'nın etkinliği yalnızca başlangıçtır. Ve bir vaattir. *Çünkü Tanrı'nın ana planı, İsa'da şimdiden parlayan büyük hedefi içerir: İsa'nın karşı savaştığı şeylerden hiçbirinin artık bulunmayacağı yeni bir gök ve yeni bir yeryüzü.* Tanrı'nın ailesiyle birlikte yaşadığı yeni bir yeryüzü.⁴⁶ Değişmiş ve yenilenmiş insanların özenle yönettiği yeni bir yeryüzü. Zorbaların ve despotların değil. İyi haber şudur: Dünyanın krallıkları, imparatorları ve başkanlarıyla birlikte gelip geçer. Tanrı'nın Krallığı gelir ve sonsuza dek kalır.⁴⁷

Krallık İsa'yla başlamıştı. Bugün de vardır. Dışarıdan bakıldığında gizlidir. Görünür bir kralı yoktur. Kral, benzetmedeki yurt dışına yolculuğa çıkan efendi gibi bir süreliğine gitmiştir. Krallığı onun dönüşünü bekliyor.⁴⁸ Bugün o, “gizli görevdeki” bir krallıktır. Sınırsız. Başkentsiz. *Dünya imparatorluklarının ve siyasi yapıların yanında yaşar. İnsanların, burada olmayan, görünmeyen ama gerçek kral İsa'ya bağlılık yemini ettiği her yerde. Bu insanlar bu krallığı hiçbir şiddete başvurmadan kurarlar.*⁴⁹ *Silahları sevgidir.* Dirilmiş, göğe geri çekilmiş İsa'larının geri gelmesini bekliyorlar. O bunu böyle vaat etti.⁵⁰ *Kralın dönüşü: herkesin önünde, görünür, görkemli. O zaman bütün dünya imparatorluklarına son verilecek.* Dünyadaki olaylara kötü niyetle etki eden görünmez güçlere de.

İyi haber, Tanrı'nın, onun sevgi ve adalet egemenliğine karşı direnen her şeye karşı zaferini duyurur. Bu, İsa'nın yaşamında başladı. Tanrı'nın kesin zaferi henüz gelecek. Durdurulamaz biçimde yaklaşıyor. Onun Krallığı şimdiden var, ama henüz tam değil. Henüz görünür değil. İsa geri gelene dek geçici, gizemli

46. Vahiy 21:3-5

47. Daniel 2:44-45; 7:26-27

48. Matta 25:14-30

49. Matta 5:43-48

50. Elçilerin İşleri 1:10-11

bir biçimde var olur. Yine de şimdiden gelecek olanın bir tadı var: Kutsal Ruh'ta esenlik ve sevinç.⁵¹ Müjde'nin bütün yeryüzüne yayılması ve her gün minnetle krala boyun eğen insanlar, bu Krallığın görünmeyen varlığına tanıklık eder. Bugüne dek süren belirtiler, mucizeler ve iyileşmeler de öyle.

Mijde, Nasırâh İsa'nın Mesib olduğunun ve her şeyin Rabbi kalındığının ilanudur.⁵² Oğul Baba tarafından gönderildi. Eski Antlaşma'da okunabilecek bütün eski peygamberlik sözlerini yerine getirdi. Davut'un soyundan biri olarak insan oldu. Bizim için ve günahlarımız için öldü. Gömüldü, diriltildi ve Tanrı'nın tahtında taç giydi. Oradan egemenlik sürer. Bütün yetki ona verilmiştir. İsa Mesib'tir!

Tanrı Oğlu'nun Müjdesi

İsa Mesih Müjde'nin kendisidir. Yeni Antlaşma buna *Mesib'in Mijdesi* der.⁵³ Elçiler ve İsa'nın öğrencisi ve izleyicisi olan herkes bunu duyurdu.⁵⁴ Onu duyurdular.⁵⁵ Krallığın Müjdesi budur. O kraldır. Ama o daha da fazlasıdır. *Bizce yalnızca bir kral gerekmiyor. Bizce bir Kurtarıcı da gerekiyor.*

Dört yaşam öyküsüne *İnciller*, yani “Müjdeler” denir, çünkü bunlar iyi haberin kendisidir. Bunlarda göze çarpan bir şey var: O, kendi tanıtımı için hiçbir çaba göstermez. Kral yapılmak bile istemez.⁵⁶ İyileştirdiği kişiler hiçbir şey anlatmamalıdır. Yine de anlatırlar, sevinçleri o kadar büyüktür.⁵⁷ Cine tutulmuşlara, daha doğrusu onların içindeki, onun gerçek kimliğini bilen kötü ruhlarla konuşmayı yasaklar.

Dikkatle bakıldığında, onun kim olduğunu kimse gerçekten anlamadı. En yakın çevresi bile. *Petrus, “Sen Mesib'sin” dese de,⁵⁸ önceden bildirileni ancak ölmüş ve dirilmiş bir Mesib'in yerine getireceğini bilmez.*

Öğrencileriyle aşağı yukarı iki yıl geçirdikten sonra İsa, onları şaşırtarak öldürüleceğinden söz eder. Hem de Yeruşalim'de, büyük kralın kentinde.⁵⁹

51. Romalılar 14:17

52. Elçilerin İşleri 2:36; 3:20-23; 10:36

53. Romalılar 15:19; 1 Korintliler 9:12; 2 Korintliler 2:12; Filipililer 1:27; 1 Selanikliler 3:2

54. Elçilerin İşleri 8:4, 12, 25, 35, 40; 10:36; 11:20; 13:38; 14:7, 15, 21

55. Elçilerin İşleri 5:42; Efesliler 3:8; Filipililer 1:17-18; Koloseliler 1:28

56. Yuhanna 6:15

57. Markos 1:34, 43-45; 5:43; 8:26

58. Matta 16:13-20; Luka 9:18-21

59. Mezmur 48:2; Matta 5:35; 21:5

Ferisilerin, başkâhinlerin ve din bilginlerinin nefreti yüzünden. Aynı zamanda üç gün sonra dirileceğini de söyler.⁶⁰

Her şey akıl almaz bir trajediyle mi bitecekti? Bu iyi bir haber olabilir miydi? Öldürülen bir kral?

Ama İsa, *canını* birçokları için *fıdye*⁶¹ olarak vereceğini söyler. Canını bir bedel olarak takas edecekti. Birçoklarını kurtarmak için. Kölelikten satın alıp özgür kılmak için. Günahın ve ölümün zindanından. Bencillikten, kendini sevmekten, bağımlılıklardan. Görünmeyen güçlerin pençesinden. *Bu ölüm, kapsamlı, dünyayı değiştiren bir kurtuluş olayı olacaktı. Bir kaza değil, bir yenilgi değil.*

Yaşamı, bir şeyi yerine getirmeye yönelikti:⁶² kulağa bu kadar çelişkili gelen şeyi.⁶³ Bunu önceden biliyordu.⁶⁴ İnsanların kurtuluşu için bedeli ödemeye hazırdı. Kendi canıyla. Onlar için ölebilmek için insan oldu.⁶⁵ Yalnızca iyilik yapan ve iyilik söyleyen biri. Hiçbir günahı olmayan biri.⁶⁶ Hepimizden bambaşka. Kendini adamakla ve başkalarına hizmetle dolu bir yaşam. Zerre kadar bencillik olmadan. Öylesine değerli, temiz ve kutsal bir yaşam ki hiç sona ermemeliydi. Müjde, İsa'nın yaşamı ve yaptıklarıdır. Yalnızca onun ahlaksal kusursuzluğu değil. Onun direnişi, günaha, hastalığa, cine tutulmaya ve ölüme karşı mücadelesi ve zaferi de.

Bu yaşam ölümden doruğuna, tamamlanmasına, evet nihai zaferine ulaşacaktı. Her şeyi değiştiren bir ölüm. Evrende bir güç kayması.

Onun sevgisi insanı ikna eder. İnsanlarla nasıl karşılaştığına, onların peşine nasıl düştüğüne, onları nasıl ayağa kaldırdığına, iyileştirdiğine, değer verdiğine bakın. Ayrım yapmadan: küçüklere ve büyüklere, hastalara ve günahkârlara. Duyurulan işte bu İsa'dır. Ölen, dirilen ve yaşayan. Bugün de Müjde'de görünmez ama hissedilir biçimde güçlü olarak var olan. İnsanlarla karşılaşan.

Müjde'yle karşılaşan, İsa'yla karşılaşır. O bugün, İsrail'de dolaştığı zamanki kadar gerçek olarak yaşıyor. Şimdi dirilmiş olan, Tanrı'nın göksel yüceliğinde yaşayan olarak. Tanrı'nın tahtında. Ama Ruhu aracılığıyla sevindirici haberin

60. Matta 16:13-21; Markos 8:27-32; Luka 9:18-22, 44-45; 18:31-34

61. Mezmur 49:7; Matta 20:28; Markos 10:45; 1 Timoteos 2:6

62. Luka 9:51

63. Luka 12:50; Yuhanna 17:4; 19:28-30

64. Yuhanna 18:4

65. İbraniler 2:14

66. 2 Korintliler 5:21; 1 Petrus 2:22; İbraniler 4:15; 1 Yuhanna 3:3, 5

duyurulduğu her yerde hazır bulunur. Bunun kanıtı, her gün insanların iman itaatiyle İsa'ya dönmesi ve onun ardından gitmesidir.

*Baba Oğul'u kefareti, yani günahlarımızın bağışlanması olarak gönderdi. Dünyayı sevdiğinin kanıtı budur. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh dünyanın kurtuluşunda birdir.*⁶⁷

Kral ve Çarmıh

İsa dikkatini sonuna yöneltti. Erken gelen bir sona.⁶⁸ Ama aynı zamanda yeni bir şeyin başlangıcına. Çok daha büyük bir şeyin. Canını fıde olarak vermek için gelmişti. Birçokları için kurtuluş! Babası'nın yürekte dileği ve isteği buydu.⁶⁹ İsa da bu isteği yerine getirmek için her şeyi ortaya koydu. İsa'nın yaşamındaki son perdeye yaklaşalım. Öylesine açıklanamaz ki, bunu dikkatle ve ölçülü bir çekingenlikle yapıyoruz.

Kralın Öldürülmesi

Öğrencileriyle birlikte Fısıh Bayramı için Yerusallm'e yürür. Kente giden yolda ve kente girerken bir kral gibi, evet bir kral olarak karşılanır. Kralın egemenliği sonunda başlıyor mu?

Kent tıklım tıklımdır. Sayısız hacı yollardadır. Orada tam bir hafta kalır.⁷⁰ Bugün buna Çile Haftası diyoruz. Öğretir ve din bilginleriyle sürekli tartışma içindedir. Onu köşeye sıkıştırmak ve tuzağa düşürmek isterler, ama onun bilgeliği karşısında her seferinde yanıldıkları ortaya çıkar. Dinsel önderlerin ikiyüzlülüğünü ve sevgisizliğini açığa vurur. Halk üzerindeki etkisi büyüktür. Tapınaktaki eylemi – tapınak avlusunda sarrafların masalarını kısa bir süre için elleriyle devirmesi – halkın önderleri için fazladır. Rahatsız edici Nasıralı'yı ortadan kaldırmak için bir plan kurarlar.

Perşembe akşamı İsa öğrencileriyle birlikte Yahudi Fısıh Bayramı'nı kutlar. Bu Fısıh yemeği sırasında yeni bir şey başlatır. Bir ekmeğe alır, böler ve şu sözlerle öğrencilerine dağıtır: *Bu sizin için verilen bedenimdir.* Sonra bir şarap kâsesi alır ve der ki: *Bu, günahların bağışlanması için akıtılan, Yeni Antlaşma'nın kanı olan*

67. Yuhanna 3:16; 1 Yuhanna 4:9-14

68. Mezmur 102:24

69. Luka 22:42

70. Matta 21–27. bölümler

*kanımdır.*⁷¹ O sırada öğrenciler bu sözlerin ne kadar geniş kapsamlı ve derin olduğunu fark etmediler.

Sonra her şey akışına bırakılır. İsa kendi öğrencilerinden biri tarafından ele verilir.⁷² Tutuklanır.⁷³ Başkâhinlerin önüne çıkarılır.⁷⁴ Romalı vali Pîlatus'a teslim edilir ve suçsuz olduğu hâlde mahkûm edilir.⁷⁵ İşkence görür. Her şey kontrolden çıkmış gibidir. İsa güçlerin oyuncağı olur. O, derin anlamlı biçimde şöyle demişti: *Bu sizin saatiniz ve karanlığın gücü.*⁷⁶ Çarmıh olayında yalnızca bilinen dinsel ve siyasal önderler değil, görünmeyen güçler de etkindi. Her şey Tanrı'nın Oğlu'na ve Tanrı'nın Krallığı'na karşı birleşti.

İnsanlık dışı oyun çarmıha germeyle sona erdi. İsa, en vahşi öldürme biçimlerinden biriyle idam edildi. O unutulmaz cuma günü.⁷⁷ Biri solunda, biri sağında iki suçluyla birlikte çarmıha gerilir. Öğlen saat on ikiden öğleden sonra üçe kadar, güneşin en yüksekte olduğu saatlerde, bir karanlık çöker.⁷⁸ Çarmıha gerilmiş İsa haykırır: *Tanrım, Tanrım, neden beni terk ettin?*⁷⁹ Orada olağanüstü bir şey olmaktadır. Sonunda İsa, şimdiye dek duyulmuş en önemli sözleri haykırır: *Tamamlandı!*⁸⁰ Yunanca *tetelestai* sözcüğü – İsa bunu büyük olasılıkla Aramice haykırmıştı – şu anlama gelir: Görev yerine getirildi. Uğruna geldiği her şey yapıldı. Fidyeye verildi. Bu sözlerin hemen ardından öldü. Ruhunu Babası'nın ellerine teslim etti.⁸¹

Çarmıha germeyi yöneten, her şeyi yakından gören Romalı yüzbaşı derinden sarsılır. Şöyle der: *Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydü.*⁸²

Birçoklarının uzun zamandır istediği şey sonunda yapılmıştı. İnsanlar yüreklerinde olanı ortaya koymuştu. Bundan daha kötü, daha çirkin ve daha vahşi olamazdı. Şiddet, nefret ve karanlığın güçleri zafer kazanmıştı.

71. Matta 26:26-30; Markos 14:22-26; Luka 22:14-20

72. Matta 26:14; Markos 14:10

73. Yuhanna 18:1-11

74. Yuhanna 18:12-24

75. Yuhanna 18:28 – 19:16

76. Luka 22:53

77. Yuhanna 19:17-24

78. Luka 23:44

79. Matta 27:46

80. Yuhanna 19:30

81. Luka 23:46; Yuhanna 19:30

82. Markos 15:39

İsa'ya yüklenebilecek hiçbir suç yoktu. Suçsuz olan, bir suçlunun ölümüyle ölür. Bütün acılar içinde İsa kendini savunmadı.⁸³ Eşi benzeri olmayan bir yakarıшта bulunur: *Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.*⁸⁴ Baba acı yolunu onunla birlikte yürür. Bu onu ölümden kurtarmaz. Baba Oğlu'nu esirgemedi.⁸⁵

İsa çok kısa sürede ölür, birlikte çarmıha gerilenlerden daha önce. Ölüyü, Yahudi Yüksek Kurulu'nun bir üyesi olan Aramatyalı Yusuf, kendi kullanılmamış mezarına koyar.⁸⁶ Ona umut bağlamış olan herkes için bir dünya yıkılır. Umut en son ölür, derler. Şimdi o da ölmüştü.

Pazar sabahı İsa'nın bedenini meshetmek için mezara gelenler kadınlardır. Şaşkına dönerler: Tonlarca ağırlıktaki mezar taşı mezarın yanında durmaktadır. Açık mezarda İsa'nın bedenini bulamazlar. Mezar boştur. Bedeni artık orada değildir. Onun yerine melekler vardır ve şöyle derler:

*O burada değil. Söylediği gibi dirildi.*⁸⁷

Beklenenden Farklı

Öğrenciler, Öğretmenlerinin dirildiğini ancak yavaş yavaş fark ederler. Ta ki İsa kendini onlara gösterene, onlar da onu görüp ona dokunana dek. Odur. Aynı kişi ve yine de bir şekilde farklı. Dirilmiş. Yeni bir beden. Ama ellerindeki ve ayaklarındaki çivi izleri, böğründeki yara açıkça görülmektedir. Onlarla birlikte yemek yer, ama kilitli kapılardan geçer. Kâh burada, kâh oradadır.⁸⁸ Birçok öğrenciye görünür. Kardeşi Yakup'a da.⁸⁹ Dirilmiş olarak yeni bir varoluşta o hem başka biridir, hem de yine onların İsa'sıdır.

Onun her şeyi kendilerine önceden söylemiş olduğunu kavramaya başlarlar. Artık 40 gün boyunca dirilmiş olan İsa'yla birlikte diriler. Birçok sorularını yanıtlar. Kuşkularını giderir. Onları yeniden yönlendirir. Yeni görevleri için. Onlara Krallık hakkında öğretir.⁹⁰ Ölümü hakkında. Neden ölmek zorunda olduğu hakkında. Bunu daha önce de söylemişti, ama şimdi giderek daha açık

83. Yeşaya 53:7; 1 Petrus 2:23

84. Luka 23:34

85. Yuhanna 3:16; Romalılar 8:32

86. Yeşaya 53:9; Luka 23:50-56

87. Luka 24:1-12; Yuhanna 20:1-10

88. Luka 24:13-49; Yuhanna 20:11-31; 21:1-14

89. 1 Korintliler 15:5-7

90. Elçilerin İşleri 1:3

hâle geliyordu. Bu anlamsız bir trajedi değildi. İsa'nın ölümünün ve dirilişinin merkezde olduğu, Tanrı'nın ana planıydı. Dünyayı sarsan ruhsal bir depremin merkez üssü. Yeni bir çağın dayanak noktası. Evrende bir cephe ve güç değişimi.

Bir çarmihın neden böyle kozmik bir anlam taşıması gerektiğini soracaksınız. Çarmih bunun dışında her şeyi temsil eder. Çarmihla ölüm, insanı insanlıktan çıkarmak, son derece aşağılamak ve anılardan silmek için vardır.

Tanrı'nın Bakış Açısından Çarmih

Çarmihı uzakta görürüz. Çok uzun zaman önce olmuş bir olay. Birçok bakımdan bizimkine yabancı görünen bir dünyada ve kültürde. Ama bu çarmihı doğru anlarsak, bu uzaktaki çarmihla Tanrı'nın bize yakın olduğunu keşfederiz.

Öğrenciler, Mesih'in ölümünün bir kaza olmadığını kavramaya başladılar. Bu, kurtuluşumuzun bedeliydi. Tam da böyle olması gerektiğini anladılar ve duyurdular.⁹¹ Gerekliydi. Çünkü Mesih *bizim için* öldü.⁹² *Anlaşılmaz olana sonradan bir anlam yakıştırmaya çalışmadılar.* Kendilerini ve başkalarını yatıştırmak için. Çünkü İsa'nın ölümünden önce ve sonra söyledikleri sayesinde anlamışlardı. *Tanrı İsa'yı diriltti ve yüceltti. Dünyanın geleceği artık ona bağlıdır. Çarmih olayında, onun kendini kurban etmesinde Tanrı'nın dünyayla barışmasını gördüler.*⁹³ *İsa'nın kurban olarak dünyanın günahlarını yüklenip ortadan kaldırdığını.*⁹⁴

İsa kendini savunmasızca teslim ettiği için, Tanrı'nın sevgisinin ne kadar büyük olduğu açıkça görüldü. Çarmihdaki biçimsizleşmiş ve işkence görmüş İsa'da, Tanrı'nın eli barışmak için uzatılmıştır.

Bizim İçin Kurban Edildi

İsrail'in hayvan kurbanlarıyla yapılan bir tapınması vardı. Başka birçok ulusun da. Bunların bir kısmı bugün bile vardır. Yeni Antlaşma İsa'nın ölümünü bir kurban olarak, adeta İsrail'in sunduğu bütün hayvan kurbanlarının yerine gelmesi olarak tanımlar.⁹⁵ Bu bir eğretileme, İsa'nın neyi başardığını anlamamız

91. Elçilerin İşleri 2:22-24; 3:18, 24; 8:35; 9:22; 13:32, 38; 18:28; 26:23

92. 1 Korintliler 15:3; Galatyalılar 1:4; 3:13; 1 Selanikliler 5:10; Titus 2:14; 1 Petrus 2:24; 1 Yuhanna 3:16; Vahiy 1:5

93. 2 Korintliler 5:19-21

94. Yuhanna 1:29, 36

95. Efesliler 5:2; İbraniler 7:27; 9:14, 26; 10:12, 14

için bize bir yardımdır. Kurban düşüncesi bir tapınma töreninin dışında da yabancı değildir. Bir insan başkalarını kurtarmak için kendini feda ettiğinde.

Hayvan kurbanları sunakta sakın bir biçimde kesilirdi. Ama İsa'yı insanlar öldürdü. O, basitçe ya da çabucak ölmedi. Şiddet yoluyla öldürüldü. Kurbanın doğasına kan dökülmesi ve ölüm aittir, ama acı ya da vahşet değil. İsa'nın ölümü kasıtlı olarak şiddet dolu ve kötü bir olaydı. Çarmıhta ölüm caydırmak içindi. İnsanlar bunu fark etseler de etmeseler de, İsa'ya karşı şiddetleri Tanrı'ya karşı şiddetti.

Tanrı'nın dünyanın şiddetine karşı kendi tepkisi, kötülüğün güçlerinin hiç indirilmesi idi. Bu güçlere katlanılarak ve onlar emilerek. Bu yüzden İsa'nın saldırıya uğradığında kendini savunmaması bu kadar büyük önem taşır. Bağışlamak, içsel acıya katlanmayı, onu emmeyi içerir. Ve acılığın, kinin, nefretin ve öcün doğmasını reddetmeyi. Tanrı dünyaya suçsuz kurban olarak gelir. Sonunda kurbanın ölümü eşsiz bir ölüm olmalıydı. Yalnızca törensel bir hayvan kurbanı değil. Sonunda Eski Antlaşma'nın kurbanları gerçekten de yalnızca gerçek kurbanın örnekleriydi.

İsa günahlarımız yüzünden, ama her şeyden önce günahlarımız için öldü.⁹⁶ O, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı'nın kurban Kuzusu'ydu.⁹⁷ Kurban olarak, günahlarımızdan, kirliliğimizden arınmamız için tek araçtır. Kutsal bir Tanrı'nın huzuruna gelebilmemiz için.

Elleri kurbanın üzerine koyarak ya da bastırarak kurban sunan kişi kendini kurbanla özdeşleştirir. Bir şey kurbanı geçer. Leke, kirlilik kurbanı geçer ve böylece yok edilirdi. Kurban bir tür vekil olur. Bir kurban, daha doğrusu kurbanın kanı, günahların kefareti ödeyebilirdi. Kefaret, günahlarımızın silinmesi demektir. Ve onların yol açtığı şeyin de ortadan kaldırılması. Günah örtülür, gücü kırılır. Kırılmış olan bütün olur.

*İsa bütün hayvan kurbanlarının önceden gösterdiği şeyi yerine getirdi. Ve aynı zamanda onlara son verdi.*⁹⁸ Onları gereksiz kıldı. Şimdi günahsız bir insan bizim günahlarımız için öldü. Kusursuz olan günahkârlar için. Günahlarımızı, suçlarımızı ve kötülüklerimizi, Tanrı'ya ve insanlara karşı sayısız kabahatimizi, itaatsizliğimizi, bunları üzerine aldı. Sanki bunları kendisi yapmış gibi. Ve bunları

96. 1 Korintliler 15:3

97. Yuhanna 1:29, 36; 1 Petrus 1:18-21

98. İbraniler 7:27; 9:26, 28; 10:10, 14

sonsuz dek ortadan kaldırdı.⁹⁹ Kendi ölümünün içine. Çarmıhta günahımızın ve günahlarımızın yükünü taşıdı. Orada çarmıhta Tanrı, Oğlu'nun kişiliğinde günahı mahkûm etti, evet yargıladı.¹⁰⁰ Böylece onun ölümü, çarmıha gerilen başkalarının ölümü gibi değildi. *Burada biri, günahkâr olmadığı hâlde günahkârın ölümüyle öldü. Bizim günahlarımızla ve baksızlıklarımızla yüklenmiş bir kurban olarak. Bütün dünyanın günahlarıyla bir kılınmak, dayanılmaz bir olaydır. Günahın mahkûm edilmesini başkaları için kendi içinde taşımak, dünyadaki hiçbir acıyla ve hiçbir deneyimle karşılaştırılamaz.*¹⁰¹ Bu eşsiz bir olaydır. Travmatik bir çarmıha germenin en insan düşmanı ortamında. Bedel buydu. İki başka çarmıhın arasındaki bu çarmıhta tüm zamanların en büyük acısı yaşandı.

Bu acı, geleceğin İnsanoğlu'nun ellerinde olduğunun güvencesidir. Tanrı'nın kendi üzerine aldığı acıların derinliği bir sır olarak kalır. Tanrı'nın kendisi tek olası çözümü yaratır: Oğlu'nun eşsiz kurbanını. Bu kurban, bizim asla geri alamayacağımız ya da başaramayacağımız şeyi yerine getirir.

İsa'nın bizim için ve Tanrı için kendini kurban olarak sunması, bize karşı sınırsız sevginin, cömertliğin ve lütfun kanıtı ve temelidir, başlangıç noktasıdır.

Ölmüş, ölü bir Mesih'in bize yardımı olmaz.¹⁰² Her şeyi belirleyen soru kalıyordu: *Tanrı Oğlu'nun kurbanını gerçekten kabul etti mi?*

Evet! Onu diriltti. İsa'nın diriltilmesi bir mucizeden fazlasıdır. Bir ünlem işaretinden fazlasıdır. Tanrı'nın bu eşsiz kurbanı sevinçle kabul ettiğini ve artık günahkârları aklanmış ilan edebileceğini duyurur.¹⁰³ Bu, onun koşulsuz lütuf gösterdiği ve bağışladığı anlamına gelir. Ve günahkârları doğru kıldı. ¹⁰⁴ Sanki hiç günah işlememişler gibi.

Tanrı'nın Kurbana İhtiyacı mı Var?

Mesih'in çarmıhı üzerine sonsuzca düşünülebilir. Siz de hiç kendinize sordunuz mu: Tanrı'nın bir kurbana ihtiyacı var mı? Ya da: Sevgi olan bir Tanrı, gazabını yatıştırmak için nasıl bir kurban isteyebilir?

Önce şu açık olmalı: *Bir kurbana ihtiyacı olan bizdik.* Tanrı değil. Sorunu olan bizdik. Tanrı değil. Biz günah işledik ve kefaret için, telafi için bir kurban

99. İbraniler 8:12; 10:17; Mika 7:19

100. Romalılar 8:3

101. Romalılar 8:3; 2 Korintliler 5:21

102. 1 Korintliler 15:17

103. Romalılar 4:24-25; 1 Korintliler 15:3

104. Romalılar 3:21-26; 5:1, 9

sunmamız gerekirdi. Çünkü kefare, suçu işleyenin sorumlu olduğu bir şeydir. *Ama durumu düzeltebilecek tek kişi Tanrı'nın kendisidir. Bedeli o öder. Tanrı'yla ilişkiyi yeniden kurmak için. Bağışlamaya hazır ve istekli olarak. Tanrı'nın İsa'da yaptığı budur.*

Ben de kanlı bir kurban olmadan olmaz mı diye kendime sordum. Özellikle de İsa'nın çarmıhtaki korkunç ölümü olmadan. Getsemani Bahçesi'nde, çarmıha gerilmesinden kısa süre önce İsa dua eder ve yalvarır. Dehşet içinde ve şaşkın. Her şeye gücü yeten Babası'na, çarmıhın kendisinden esirgenip esirgenemeyeceğini sorar. Acı kâsesinin kendisinden geçip geçemeyeceğini. Ama İsa Baba'nın isteğini yerine getirir. Karşı koymadan haksız mahkûmiyete ve çarmıh olayına yürür.¹⁰⁵

Bahçedeki sözler sorumuzu yanıtlar: *Tanrı'nın kurtarma isteğini çarmıh ve İsa'nın ölümü olmadan yerine getirmek mümkün değildi.* Gerçekten de Tanrı için her şey mümkündür – ama onun kurtuluşa giden kendi yolu vardır. Bu onun evreni ve onun dünyasıdır. Yaşamın kurallarını ve koşullarını o belirler. Bize bir vekil gerekiyordu. Ölümden dirilip bizi de yaşama çekip çıkaran bir kurtarıcı gerekiyordu. Ölümün gücünü – kendi ölümüyle – yenen bir kurtarıcı gerekiyordu. Ölüm denen düşmanın kalesine dalıp zincirleri ve kapıları paramparça eden biri.

Tanrı'nın sevgisi ve İsa'nın sevgisi acılardan daha güçlüdür. İsa ölçüsüzce neden korkuyordu? Romalılar tarafından bir çarmıhta idam edilmekten mi? Elbette. Ama aynı zamanda bizim günahımızla özdeşleştirilmekten. Bizim günahımızı taşımaktan. Sanki onun kaynağı ve faili kendisiymiş gibi. En büyük şey, bizim hayal bile edemeyeceğimiz şey bundadır. O gün Golgota'da bulunanlardan hiçbirinin anlamadığı, hatta sezmediği bir şey. *Çarmıhta Tanrı'nın sınırsız sevgisi ve kutsallığı, dünyanın sayısız günahı, insanların nefreti ve karanlığın güçleri karşı karşıya gelir. İsa buna dayanmak zorundadır. Taşımak ve katlanmak. Ve bunu kendi ölümünün içine götürmek.*

Tanrı'nın kurtarma isteği çarmıh olmadan mümkün olsaydı, Golgota'daki bu son yaşanmazdı! Tarihin dönüm noktası olarak çarmıh bir paradoks olarak kalır. Ama bizim için Tanrı'nın gücü ve bilgeliği olduğu ortaya çıkar. Bir kez daha: Bu onun yoludur.

Bu, insanların bir icadı değildir. *İsa Mesih'in çarmıhı, Tanrı'nın kırılmış bir dünyaya yanıtıdır. Hristiyanlar, İsa'nın izleyicileri çarmıh için özür dilemek zorunda değildir. O bir*

105. Matta 26:36-46; Markos 14:32; Luka 22:39

skandal olarak kalır. İman etmeyenler için çarmıh kabul edilebilir bir biçime ya da mantığa sokulamaz.

Tanrı'nın yatıştırılmak ya da gazabını dindirmek için bir kurbana ihtiyacı olup olmadığı sorusu şöyle yanıtlanabilir: Hepimiz Tanrı'nın gazabı altındayız.¹⁰⁶ Tanrı'nın gazabı açığa çıkmıştır¹⁰⁷ ve gelecekteki yargıda kendini gösterir.¹⁰⁸

Ama Tanrı geç öfkelenir.¹⁰⁹ Gazabını tutar. Kötülüğü üzerine alır ve cezadan vazgeçer. Bağışlamanın taşımakla ve katlanmakla ilgisi vardır. Tanrı'nın kendisi halkı İsrail'in haksızlığına sık sık katlandı. Golgota bunun doruğudur. Orada Tanrı halkının günahına katlanır ve biz insanların, her şeye gücü yeten olsaydık vereceği yanıttan vazgeçer. Ama Tanrı susar. Getsemani'deki duayı değil, İsa'nın çarmıhtaki duasını yanıtlar: *Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.*¹¹⁰

Çarmıhta Tanrı gazabına son verir. Onu tutar! Çarmıh, Tanrı'nın gazabının sona erdiği yerdir. Onun baklı gazabının yandığı yer değil, söndüğü yer. Bunun kanıtı, onun kendini savunmasızca teslim etmesidir. Çarmıha gerilmiş Tanrı olarak.

Bir skandal. Ama bizim için, gazabın ve şiddetin yok olduğu çekirdek erimesidir. Günahın ve ölümün gücünün kanının akıp tükenmesi.

1986'da Çernobil'de bir nükleer reaktör patladığında daha da büyük bir felaket tehdidi vardı. Kızgın reaktörün altında suyla dolu bir havuz bulunuyordu. Erimiş kütle oraya akmış olsaydı, şiddetli bir buhar patlaması çok daha fazla radyasyon yayacaktı. Üç adam gönüllü oldu. Radyasyonla dolu, su basmış bodruma indiler. Orada suyun boşalabilmesi için vanaları elle açtılar. Canlı dönmeyi beklemiyorlardı. Yine de gittiler. Ukrayna için, Avrupa için. Fedakârlıkları felaketi önledi. Üçü de hayatta kaldı.

İsa da akıl almaz bir biçimde, bizim için felakete yol açan şey oldu: günah.¹¹¹

Kötülük İyilikle Yenildi

Mesih'te kötülük sona erer, çünkü o kötülüğü üzerine alır. İnsanların kötülüğüne katlanır. Zayıflık içinde çarmıha gerilir.¹¹² Ama Tanrı'nın zayıflığı daha

106. Yuhanna 3:36; Romalılar 3:5; Efesliler 2:3

107. Romalılar 1:18

108. Romalılar 2:5, 8; 5:9; Koloseliler 3:6; 1 Selanikliler 1:10

109. Mısır'dan Çıkış 34:6; Çölde Sayım 14:18

110. Luka 23:34

111. 2 Korintliler 5:21

112. 2 Korintliler 13:4

güçlüdür.¹¹³ Onun sevgisi kötülük tarafından söndürülemedi. Kötülüğü iyilikle yendi. Düşmanı sevmekle. Bu sevgi daha güçlüydü ve zafer kazandı! Kötülük bütün öfkesini kustu, yine de kaybetti. Dirilmiş olanda Tanrı'nın eli barışmak için uzanmış olarak kalır.

Tanrı Mesih'te, kendini feda eden sevgisiyle bizim şiddetimizi üzerine aldı. Bizi yozlaşmış, günahlı doğamızdan ve güç, öç ve misilleme damgasını taşıyan bir yürekten kurtarmak için.

*Çarmıhta Tanrı kurtaran ve barıştıran olarak hazır bulunur.*¹¹⁴ *Çarmıha gerilmiş olanda. Üçlü birlik olan Tanrı – Baba, Oğul ve Kutsal Ruh – çarmıh aracılığıyla sonsuz kurtuluş sağladı.*¹¹⁵ İsa'nın kanı aracılığıyla kefareti gerçekleştirdi. Bu kan günahlarımızı örter.¹¹⁶ Çarmıhta bir güç olarak günah ölümüne mahkûm edildi,¹¹⁷ öyle ki yeni bir yaşam sürebilelim. Öyle ki yalnızca günahlarımız bağışlanmakla kalsın, günahın gücü de kırılsın. Öyle ki artık yaşamımıza egemen olmasın.

Çarmıhın iyi haberi budur. Üçlü birlik olan Tanrı çarmıhta, kendi içinde gereken her şeyi yapar – bizim için!

113. 1 Korintliler 1:25

114. 2 Korintliler 5:19

115. İbraniler 9:14

116. 1 Yuhanna 2:2

117. Romalılar 8:3

Tanrı'nın Sınırsız Bilgeliği ve Gücü

Tanrı'nın büyüklüğü onun alçakgönüllülüğünde görünür. Hizmet eden ve kendini veren bir sevgide. Tanrı Mesih'te çarmıha gittiğinde, kendi doğasına karşı davranmaz. Olduğu gibi davranır. Golgota'dan beri onun sevgisinin bir biçimi vardır: çarmıh biçimi. İyiliği arayan ve kendini teslim eden bir sevgi. Çarmıh onun sevgisinin en büyük açınlanmasıysa, Tanrı hep böyleydi. Ve hep böyle olacaktır.

Çarmıhta Tanrı bilgeliğini gösterir. Ve akılsız görünür. Çarmıhta Tanrı gücünü gösterir. Ve kendini güçsüz kılar. Çarmıhta Tanrı güzelliğini gösterir. Ve biçiminin bozulmasına izin verir. Çarmıhta Tanrı sevgisini gösterir. Kendini günahımızın sonuçlarıyla bir kılar. Tanrı'dan bundan daha uzak olunamaz. O tam oraya eğilir.

*Çarmıh Tanrı'nın gücüdür.*¹¹⁸ Bu şaşırtıcıdır. Pavlus der ki, Tanrı gücünü gösterdiğinde, bu şöyle görünür: İsa Tanrı olmanın ayrıcalıklarını bir yana bırakır.¹¹⁹ Yaralanabilir bir insan olur. Kendisini çarmıha geren insanların suçunu ve utancını üzerine alır. *Biz güç hakkında böyle düşünmeyiz. Birçok Hristiyan da bunu ciddiye almadı.*

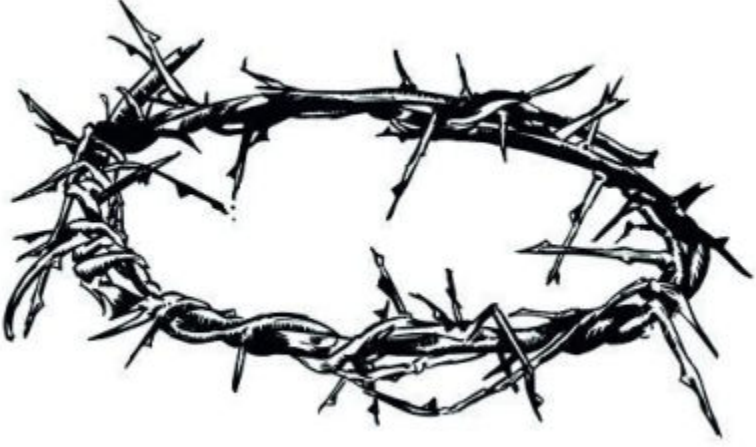
Biz güç denince zorlamayı ve şiddeti düşünürüz. İnsanlar tanrılarını böyle hayal eder. Çarmıh bunun tam tersini gösterir. Tanrı'nın çarmıhtaki gücü, yüreğimizi kazanmak için bir çabadır. Bambaşka olan doğası aracılığıyla. Kendini veren sevgi aracılığıyla.

O zayıflık içinde çarmıha gerildi. Ama Tanrı'nın zayıflığı insanların gücünden daha güçlüdür.¹²⁰ Gücün yasalarına göre değil, sevginin yasasına göre! Düşmanı sevmenin yasasına göre.

118. 1 Korintliler 1:18

119. Filipililer 2:6-8

120. 1 Korintliler 1:25; 2 Korintliler 13:4

Çarmıhın Bize Armağan Ettikleri

Çarmıh biz insanların neler yapabileceğini gösterir. Tanrı'ya karşı isyanımızda, yaşamımızın bilinçli ya da bilinçsiz anarşisinde.¹²¹ Tanrı'ya yer olmayan. Ya da Tanrı'nın yalnızca ikinci planda bir rol oynadığı. *Ama Tanrı, kendisine düşman gibi karşı duranlar için bile, yüreğinin derinliklerinden, Oğlu'nu ölüme verecek kadar ileri gitmeye hazır.*¹²² Düşmanlığı barışa ve esenliğe çevirmek için.

Bizi ölümden ve günahattan kurtarmak için, tek günahsız olan öldü ve yeniden yaşama döndü. Tanrı, Mesih'in yaptığını bize aktarır. *Onun ölümü bizim ölümümüzdür ve onun dirilişi bizimkidir. Onunla birlikte öldük ve dirildik!*¹²³ O çarmıhta kendini bizimle bir kıldı. Mesih'le birleşmişiz. Onun ölümü bizim ölümümüzdür. Eski, günahlı ve başarısız yaşamımızın sonu. Ve onun dirilişi

121. 1 Yuhanna 2:15-17; 3:4

122. Romalılar 5:6-10

123. Romalılar 6:1-14; Efesliler 2:1-10; Koloseliler 2:11-14; 3:1-4

bizim dirilişimizdir. Ruhsal ölümden¹²⁴ yeni, sonsuz yaşama diriltildik. Yeni bir başlangıç ancak çarmıh aracılığıyla, Mesih aracılığıyla mümkündür.

Tanrı günahı ve kötülüğü dünyadan kaldırmak isteseydi, insanları dünyadan kaldırması gerekirdi. Çünkü günah, ayırıp ameliyatla çıkarılabilecek bir parçamız değildir. Biz baştan aşağı günahkâruz. Ama Tanrı günahkârın ölümünü istemez!¹²⁵ Onun ölümünde eski, tanrısız yaşamımız öldü. Onun ölümünde gömüldü. Yeni yaşama diriltildik.

Çarmıh, Bir Saçmalık

Çarmıhta yollar ayrılır. Bazıları için o bir akılsızlıktır. Çarmıhta acı içinde ölen bir dünya kurtarıcısı ne Tanrı'nın Krallığı'nı ne de kurtuluşu getirebilir. Dünyada hiçbir din, kurucusunu utanç verici bir biçimde yaşamdan ayırdı diye kutlamaz.

Ama iman edenler için çarmıh en büyük şeydir: Tanrı'nın gücü ve bilgeliği. Çarmıh onlar için kurtuluş, barışma, bağışlanma, özgürlük demektir.¹²⁶ Çarmıhla ilgili bu kavrayışı insanda ancak Tanrı oluşturabilir.

Sarsıcı çarmıh olmadan Müjde iyi bir haber değildir. Ancak çarmıhla birlikte Tanrı'nın kurtuluş için gücüdür. Kurtarılmak için. Yalnızca çarmıha gerilmiş olan, Tanrı'dan bize bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş olur!¹²⁷ Bir ölüm, herkesin önünde gerçekleşen bir idam aracılığıyla büyük bir kurtuluş sağlamak, Tanrı'nın bilgeliğidir:

- *zafer ve özgürlük, bir güç değişimi*¹²⁸
- *kefareti*¹²⁹
- *barışma*¹³⁰
- *bağışlanma*¹³¹
- *sonsuz yaşam*¹³²
- *fıdye*¹³³

124. Luka 15:32

125. Hezekiel 18:23, 32

126. 1 Korintliler 1:18, 23-24

127. 1 Korintliler 1:30

128. Elçilerin İşleri 26:18; Koloseliler 1:12-13; 2:15; İbraniler 2:14-15

129. Romalılar 3:24-26; 8:3, 32-34; Galatyalılar 3:13; Efesliler 5:2; İbraniler 2:17; 1 Yuhanna 2:2; 4:10

130. Romalılar 5:10; 2 Korintliler 5:18-20; Koloseliler 1:20-22

131. Elçilerin İşleri 2:38; Efesliler 1:7; İbraniler 10:18

132. Yuhanna 3:14-16; 6:51-56

133. Matta 20:28; Markos 10:45; Elçilerin İşleri 20:28; 1 Korintliler 6:20; 1 Timoteos 2:5-6

- *kurtuluş*¹³⁴
- *şifa*¹³⁵
- *sevginin en büyük kanıtı*¹³⁶
- *örnek*¹³⁷
- *birlik*¹³⁸

Tanrı'nın bilgeliği bazen Hristiyanlar için de fazla yüksektir. Belirleyici olan, onların çarmıhtan ne anladıkları ve neye inandıkları değildir. Çok daha önemlisi, çarmıh aracılığıyla dünyaya kurtuluş armağan eden Tanrı'ya güvenmeleridir. *Kurtaran bilgi değil, orada birinin bizim için her şeyi düzelttiğine iman etmektir.*

Bize çarmıhta karşılaşan Tanrı'ya güveniyor musunuz?

Eve Dönüş

Çarmıha gerilmiş Mesih'e güvenen kurtulur. Onun için her şey değişir. O kişi kaybolmuş oğul ve kaybolmuş kız olarak göksel Baba'nın kollarına alınır. Tanrı'nın oğlu ve kızı olur.¹³⁹ Çarmıhın ardında Baba'nın bereketinin büyük zenginliği bekler.¹⁴⁰ O, Oğlu'yla birlikte bize her şeyi armağan edecektir.¹⁴¹ İsa çarmıh aracılığıyla bizi Tanrı'ya geri götürür.¹⁴² Onun baba yüreğine geri.¹⁴³ Onunla paydaşlığa geri.¹⁴⁴

O, gönüllü olarak bizim yerimizi aldı. Bütün sonuçlarıyla birlikte. Çünkü günahımızın ücreti, eyleminin sonucu ölümdür.¹⁴⁵ Böylece doğru olan, doğru olmayanlar için öldü. Vekilimiz olarak.

Siz eve döndünüz mü? Hâlâ duraksıyor musunuz? Baba her gün sizi gözlüyor. Sizi bekliyor!

134. Efesliler 1:7; 5:25; Titus 2:14; İbraniler 9:12; 1 Petrus 1:18-19; Vahiy 1:5-6; 5:9

135. Yeşaya 53:5; 61:1; Luka 4:18-19, 23

136. Yuhanna 3:14-16; 10:11; 15:13; Galatyalılar 2:20; 1 Yuhanna 3:16; 4:10

137. Efesliler 5:2; Filipililer 2:5-11; 3:10-11; 1 Petrus 2:21-24; 1 Yuhanna 3:16

138. Yuhanna 11:52; 12:24; Efesliler 2:16

139. Romalılar 8:14, 19, 29; Galatyalılar 4:6

140. 2 Korintliler 8:9

141. Romalılar 8:32

142. İbraniler 10:19-22; 1 Petrus 3:18

143. Luka 15:11-24; Efesliler 2:13, 18

144. 1 Yuhanna 1:3-4, 7

145. Romalılar 6:23

Tanrı'nın Lütfunun Müjdesi

Hepimizin günahkâr olduğunu bu kadar sık okumaya hâlâ dayanabiliyor musunuz? Buna öfkelenmek haklı değil mi? İnanın bana: Amaç bizi kötülemez değildir. Bu tanıyı Kutsal Kitap koyar. Kutsal Kitap gerçeği söyler. *Ve gerçek bizi özgür kılar.*

Günahkâr olduğumuzu kavramak ve kabul etmek şu demektir: Her şeyi baştan sona berbat ettik. Onarılamaz. Çıkış yolu yoktur. Durumumuz vahimdir. Ölümden kaçamayacağız. Bizi bu durumdan kurtarmak için Golgota'daki çarmıh ve İsa'nın korkunç ölümü gerekliyse, durumumuzun ne kadar ölümcül olması gerektiğini biraz hayal edebiliriz. Sizi temin ederim, bunu ancak Kurtarıcı'yı tanıdığınızda kavrayacaksınız. Güvenli tarafa geçtiğinizde.

Belki donmuş Bodensee Gölü'nün üzerinden at sürüp geçen atlının öyküsünü bilirsiniz. Farkında olmadan.¹⁴⁶ Gölün öbür kıyısına vardığında, ona nereden geldiği söylendi. Dehşete kapılıp yere yığıldı. Donmuş gölün üzerindeki ölüm tehlikesini fark etmişti. Bir insan için gök açıldığında ve Tanrı'nın lütfü yüreğine ışık saçtığında yaşanan durum tam olarak budur. Şu sözleri duyduğunda: *Lütfüla kurtulduunuz!*¹⁴⁷ İnsan geriye bakar ve kendine sorar: Neredeydim? Bir uçurumun üzerinde! Ölümcül tehlikede. Yapabileceğim en akılsızca şey. Yok olmaya mahkûmdum ve şimdi güvendeyim. Soracaksınız: Gerçekten bu kadar büyük bir tehlike içinde mi yaşıyoruz? Evet, ölümün eşliğinde, yok olmaya mahkûm olarak yaşıyoruz.

Kurtuluş vardır: Kurtarıcımıza bakın! O çarmıha! Sizin günahlarınızla yüklenmiş olarak. Kaybolmuş, hakkını yitirmiş yaşamımız Mesih'te çarmıha çivilendi. Ondan kurtulalım diye. Bu haberden sonra sarsılmayan, Tanrı Sözü'nü henüz kavramamıştır. Günahkâr olduğunu anlayabilen kaybolmuş olan değil, kurtarılmış olandır. *Tanrı'nın lütfü beklenmedik bir anda bir insanın yüreğine girdiğinde, günahkâr olduğunu kavramak kurtuluş sevincine dönüşür.*

146. Gustav Schwab'ın "Der Reiter und der Bodensee" (Almanca: Atlı ve Bodensee Gölü) adlı baladına göre (1826).

147. Efesliler 2:1-10

Kendimiz hakkındaki gerçek ve Tanrı'nın lütfu bizi özgür kılar!¹⁴⁸ Belki bu ilahiyi biliyor ve ezgisini seviyorsunuz. Ama konumuzu tam olarak özetleyen sözlerine dikkat edin:

Amazing Grace how sweet the sound! That saved a wretch like me! I once was lost, but now am found; Was blind but now I see.

Şaşırtıcı lütf, ne tatlı bir ses, benim gibi bir alçağı kurtaran! Bir zamanlar kaybolmuştum, ama şimdi bulundum; kördüm, ama şimdi görüyorum.

Bu, ilahinin ilk dörtlüğüdür. İlahi, Mesih'i Kurtarıcısı olarak bulmuş eski bir köle tüccarı tarafından yazıldı (John Newton, 1779). Ya da daha doğrusu, Mesih tarafından bulunmuş olan biri tarafından.

148. Yuhanna 8:32

Baştan Sona Lütuf

İsa lütuf sözleri söyledi.¹⁴⁹ Mahkûm eden ve yıkan sözler değil. Ayağa kaldıran, cesaret veren, bağışlanma armağan eden sözler. Bu yüzden Müjde, lütfun iyi haberinden başka bir şey olamaz.¹⁵⁰ *Lütuf, biz ona sırtımızı dönmüş olsak da, Ezeli Olan'ın biz insanlara eğilmesi ve yönelmesidir.* Zorla elde edilemeyen, özgürce ve gönülden armağan edilen lütuf.

Lütuf bizi kurtardı. Tanrı'ya sunabileceğimiz hiçbir şey yoktu. Çünkü hiçbir telafiye gücümüz yetmez. Yalnızca kim olduğumuzu görüp kabul edebildik. Ve Tanrı'nın kim olduğunu. *Tanrı'nın doğruluğunu kabul etmek, bizim doğru olmadığımız anlamına gelir.*

Tanrı adil yargıçtır.¹⁵¹ Bugünkü hukuk sistemimizde yargıçlar yasa ihlallerini mahkûm eder ve yasalara dayanarak cezalar ve yaptırımlar verir. Ama suçlar doğrudan yargıca karşı işlenmiş değildir. Tanrı'da durum farklıdır: Biz ona, aynı zamanda yargıcımız da olan Yaratıcımız'a karşı suçlu olduk.¹⁵² Ne beklememiz gerekir?¹⁵³

Ama mahkûmiyeti önlemek için her şeyi yapan, yargıcın kendisidir.¹⁵⁴ *Sergisinde ve kurtaran doğruluğunda bize İsa'da yaklaştı. Onun yaşamında ve onun ölümünde.* Onun çarmıhtaki kurbanı, İsa'nın kanı, günahımızı sonsuza dek örter.¹⁵⁵ Bu, Müjde'yi kendileri için sahiplenene ve iman eden¹⁵⁶ herkes için, yani Tanrı'nın kendileri için yaptığına güvenen herkes için geçerlidir.¹⁵⁷

Tanrı'nın lütfu budur.¹⁵⁸ Hak ettiğimiz bir mahkûmiyet bizden uzaklaştırıldığında. Çünkü bir başkası bizim yerimize geçer. O, günahlarımızı ve günahlı varlığımızı kendi ölümünün içine taşır.¹⁵⁹

149. Luka 4:22

150. Elçilerin İşleri 20:24

151. Elçilerin İşleri 10:42; 17:31; Romalılar 2:3, 16; 3:6; 14:10; 2 Timoteos 4:1; İbraniler 10:30; 1 Petrus 1:17; 4:5; Vahiy 11:18; 20:12

152. Romalılar 3:23

153. Luka 18:13

154. Yuhanna 3:17

155. 1 Yuhanna 1:7; Vahiy 1:5-6; 5:9-10; İbraniler 9:12-15

156. Romalılar 1:16

157. Romalılar 5:8-10

158. Yuhanna 1:14-17; Romalılar 5:9, 15; 2 Korintliler 8:9; Efesliler 1:7; 2:5, 13; Titus 2:11

159. 1 Selanikliler 5:10; Titus 2:14; 1 Yuhanna 2:2; 3:16; 4:10; 1 Petrus 2:24; 3:18

Lütuf, hak etmediğimiz bir şeyi armağan olarak almak demektir de. Bize hak etmeden çok, çok daha fazlasını armağan eden bir lütuf.¹⁶⁰ İşte Tanrı budur:¹⁶¹ Lütuf Müjdesi'nde duyurulan Tanrı.¹⁶²

Lütuf Müjdesi bütün dinlerden farklıdır. Hristiyan dininden de. *Lütuf bütün dinlerin sonudur*. İyilik yapmakla yükümlü olunan yerde. Kurtuluşla ya da sonsuz yaşamla ödüllendirilmek için başarı göstermekle yükümlü olunan yerde. İsa'da bu başarı bizim için yerine getirilir. İsa'da bize her şey armağan edilir. Biz bunu kendimiz başaramayız. *Lütuf karşılıksızdır, özgürdür ve kazanılmaz*. Bazılarının önünde kendi, çoğu zaman bilinçsiz gururları durur. Bu büyük lütuf armağanını imanla kabul etmek zor gelir. Başarı ilkesiyle iliklerimize kadar dolmuşuz. Bir insan lütfu kabul edip artık kendine ve kendi başarısına güvenmediğinde, bu bir atılımdır, bir kurtuluştur. Ve Tanrı'nın ve insanların önünde artık yaptığı iyiliklere dayanmadığında.

Mijde başka hiçbir şeye benzemez. Skandal niteliğindedir. Bütün dinlerin ve kurtuluş vaatlerinin karşıtıdır. Şunu duyurur: Herkes günahkârdır. Çarmıha gerilmiş biri bizim kurtuluşumuzdur. Kurtuluş yalnızca hak edilmemiş bir lütuf armağanı olarak vardır. Karşılıksız. Tanrı'nın bilgeliği budur.

Bir insan lütfu yalnızca Tanrı'dan ilke kez dilediği anda almaz. Lütuf o andan itibaren yaşamının her saatinde onun peşinden gelir. Lütuf Hristiyanlığın ayırt edici işaretidir. Lütuf olmadan hiçbir şey olmaz. Lütuf, İsa'nın ardından gitmeyi doldurur ve onu her yandan kuşatır. Bizî taşıyan lütuftur. Bir yasanın ya da bir köle sürücüsünün talepleri değil. Lütuf talep etmez, kendini armağan eder. İsa'nın ardından gitmek lütuftan beslenir. Armağan almış ve sürekli alan kişiler olarak. Lütuf, İsa'nın ardından gitmenin başlangıcını ve son gününü kuşatır. Lütuf olmadan sadakat ve İsa'nın ardından gitmek düşünülemez.

160. Luka 15:22; Efesliler 2:7

161. 1 Petrus 5:10

162. Mika 7:18

Tanrı Sevgidir

Kimin için bütün varlığının sevgi olduğu söylenebilir? Köklü, özveriyle dolu ve kendini feda eden bir sevgi. Siz böyle biriyle hiç karşılaştınız mı? Ben karşılaşmadım, iyi ve örnek insanlar tanısam da.

Bu, Tanrı için söylenir. *İsa'da, bu aşkın, dünyanın üzerindeki ve sonsuz sevginin gerçekten var olduğunun kanıtı elimizdedir. Ve bu sevginin dünyamızda kendini gösterdiğinin. Böyle bir Tanrı'yı tanımayı hak ettik mi?*

Az önce Tanrı'nın lütfundan söz ettik. O lütufkârdır. Kurtuluşumuz anlamına gelen bir Tanrı niteliği! Ama o neden lütufkârdır? Çünkü o sevginin ta kendisidir.¹⁶³ Lütfun kaynağı onun sevgisidir; bu sevgi bir ırmak gibi bize akar ve ancak en derin noktaya ulaştığında durur.

O her zaman sevgi olmuştur. Sevgi, sevebilmek için bir karşısındakine sahiptir. Baba, evren var olmadan önce Oğul'u sevdi.¹⁶⁴ Baba, Oğul ve Ruh, Üçlü birlik olan Tanrı, sonsuz, birbirine yönelmiş bir sevgi içinde vardı.

163. 1 Yuhanna 4:7-11

164. Yuhanna 17:24

Başlangıcı olmadan. O yalnız ya da tek başına değildi. O, bizim düşünebileceğimizden daha fazlası ve daha büyüğüdür. *Onun sevgisi de öyle.*

Bir insanın sevgisinin derinliğinin, sevdiği için neyi feda etmeye hazır olduğuyla ölçülebileceğini varsayarsak, Müjde'nin öyküsünde dile gelen sevgi eşsizdir. *Bu, akıl erdirilemez bir sevgiden ötürü sonuna kadar gitmeye hazır olan bir Tanrı'nın öyküsüdür.* Kendilerini Tanrı'nın düşmanı yapmış olan insanları kurtarmak ve yeniden eski hâline getirmek için.

Kutsal Tanrı bizi sevdiği için sonuna kadar gitti. Oğul bizim günahımızı taşıdı.¹⁶⁵ Gûnahta saklı olan Tanrı tarafından terk edilmişliği yaşadı. Bu yüzden İsa çarmıhta haykırdı: *Tanrım, Tanrım, neden beni terk ettin?*¹⁶⁶ Tanrı bundan daha ileri gidemez. Golgota'da verdiğinden fazlasını veremez. *Bu yüzden çarmılı, Tanrı'nın en büyük açınlanmasıdır.* Hiçbir öykü, daha fazlasını veren bir seveni anlatmaz. Hem de bunu hak etmemiş insanlar için.¹⁶⁷

Bu sevgi nasıl anlaşılabilir ya da açıklanabilir? Toplumumuz bu kavramı sık kullanır. Neredeyse enflasyon derecesinde. Ama bununla tam olarak neyi kasteder? Herkesi olduğu gibi kabul eden sevgi. Koşulsuzca. Yargılamayan ve mahkûm etmeyen sevgi. Her şeye hoşgörü gösteren, uyum arayan. Hiçbir beklentisi olmayan. Romantik ve duygusal olan.

Bu tanım, Kutsal Kitap'taki sevgi kavramıyla örtüşüyor mu?

Böyle olduğunu düşünelim. Tanrı, insanların yaptığı her şeye hoşgörü gösterirdi. Eleştirmez ve yargılamazdı. Bu nereye varırdı ve böyle bir sevgi gerçekte ne kadar sevgi dolu olurdu?

Tanrı'nın sevgisinin bizi olduğumuz gibi kabul ettiğine inanan, günahkâr olduğumuzu unuttur. Bugün Tanrı'nın istediği ve bizim için en iyisi olacağı gibi yaşamadığımızı unuttur. Kendinizi anne baba yerine koyun. Belki anne ya da babasınız. Yetişkin olmuş çocuğunuzu düşünün. İyi olmayan şeyler yapıyor. Kendisine ve başkalarına zarar veren şeyler. Üstelik sizinle bağını koparmış. Sizden nefret ediyor ve size temelsiz suçlamalar yöneltiyor.

O sizin çocuğunuz olarak kalır. Onu sevmekten vazgeçmezsiniz. Ama yaşamındaki kötülüğü reddedersiniz. Durumun böyle olmasına öfkelenir ve üzülsünüz. Kötü olanı asla onaylamazsınız. Kendi insani deneyimimizde bile

165. 2 Korintliler 5:21

166. Markos 15:34

167. Romalılar 5:8

sevgi ve reddetme bir şekilde birbirine aittir. *Kötülüğü geri çeviren ve mahkûm eden sevgidir.*

Tanrı'nın bizi, olduğumuz gibi kalalım diye olduğumuz gibi kabul etmek zorunda olduğunu söyleyebilir miyiz? Başkaları bundan acı çekse ya da zarar görse bile, Tanrı gerçekten yaşam tarzımızı kabul mü etmeli?

Sınırlı, birçok bakımdan özgür olmayan insanlar olarak, esenliğin ve adaletin olağan olduğu bir dünyayı özleriz. *Yeryüzünü ve insanları yaratanın bunu ne kadar özlediğini düşünüyoruz? Tanrı, nefrete, adaletsizliğe, şiddete ve günahın onun suretinde yaratılmış insanlara yaşattığı sefalete öfkelenmeseydi, sevgi dolu bir Tanrı olmazdı.* Yalnızca ilgisiz bir seyirci olurdu. Tanrı günahı, insanların kötülüğünü mahkûm etmese ve yargılamasaydı, ona katlanmış, onu mazur görmüş ve onaylamış olurdu. *Onun günahın yıkıcı gücüne tepkisi her zaman gazap ve yargı olacaktır.*

Tanrı'nın sevgisi *kutsal bir sevgidir.* Bizim çoğu zaman sevgiden anladığımızdan farklıdır. İlahidir, sınırsızdır, koşulsuzdur. Temizdir. Eylemsiz, romantik, duygusal bir sevgi değil, iradesi güçlü, kurtaran bir sevgidir.

Tanrı'nın sevgisi onun gazabını ve yargısını dışlamaz. Tanrı'ya şükür: Bizi olduğumuz gibi alan, çünkü bundan mutlu olmak zorunda olan sevimli bir tanrı almıyoruz. Kutsal Kitap'ın Tanrısı bizi değiştirmek, sevgisiyle bizi oradan çıkarmak, kendine çekmek ister. *Günahkâr, o değişmeden önce sever. Onu günahının tam ortasında sever.*¹⁶⁸ Ama onu değiştirmek, kutsal kılmak, İsa'ya benzetmek ister.

168. Yuhanna 3:16; Romalılar 5:8; 2 Korintliler 5:14; Efesliler 2:4-5; Titus 3:4-5; 1 Yuhanna 4:7-10

Görünmeyen Dünya – Karanlığın Güçleri

Bir kez daha çarmıha gerilmeye dönelim. Buna görünmeyen, kötü güçler de belirleyici biçimde katılmıştı. İsa yaşarken onlarla karşılaşmıştı. Güçlü kurtarıcı olarak!¹⁶⁹ Cinleri, yani kötü ruhları kovdu ve kaçırttı. Bununla onların gücünün sona erdiğini duyurdu. Müjde'nin bu güçlerle somut olarak ilgisi vardır. Birçoklarının düşündüğünden daha fazla.

Bu güçler kimdir ve İsa'nın ölümünü neden istediler? Tanrı, yeryüzünü ve insanları yaratmadan önce melekleri yarattı.¹⁷⁰ Onlara bazen Tanrı'nın oğulları denir.¹⁷¹ *Bu, onun gökşel ailesidir. Farklı hiyerarşilerde, farklı görevleri olan farklı melekler. Tanrı onları, evreni onlarla birlikte yönetmek için kendisi için yarattı. Onlar onun hizmetkârlarıdır.*¹⁷²

Biz insanlar gibi onlar da Yaratıcılarına sadık kalma özgürlüğüne sahipti. Meleklerin bir kısmı başka bir seçim yaptı. Tanrısız bir varoluş.¹⁷³ Önderleri İblis, yani Şeytan'dı.¹⁷⁴ Görünmeyen dünyada bu devrim olduğunda Tanrı onları yok etmedi. O zamandan beri bu melekler ve Tanrı'nın oğulları Şeytan'ın önderliğinde Tanrı'nın yaptığı her şeye karşı çalışırlar.¹⁷⁵ Karşılarında sadık kalmış melekler durur.¹⁷⁶

Güçler ve İnsanlar

İnsan yaratıldıktan hemen sonra baştan çıkarıcı ve insan katili¹⁷⁷ sahneye çıkar.¹⁷⁸ Şeytan, o eski yılan,¹⁷⁹ ilk insanları Tanrı'ya artık güvenmemeye ve onun iyiliğinden kuşku duymaya ayartır.

Şeytan, Tanrı'nın suretinde yaratılmış insanları kısılandı. Yalnızca yıkmak istiyordu. Tanrı'nın yeryüzünde insanlardan oluşan bir ailesi olmasını engellemek istiyordu. İnsanları kendisi için istiyordu. İyi bir baba olarak değil, bir köle sahibi

169. Markos 3:27

170. Eyüp 38:4-7; Mezmur 148:2, 5; Koloseliler 1:16

171. Eyüp 1:6; 38:7; Mezmur 82

172. Mezmur 104:4; Daniel 6:22; Matta 1:20, 24; 16:27; Luka 2:13; Elçilerin İşleri 8:26; 10:7; 12:8; İbraniler 1:7; 13:2

173. 2 Petrus 2:4; Yahuda 6

174. Matta 25:41; Efesliler 2:2; 1 Yuhanna 3:8; Vahiy 12:7-9

175. Romalılar 8:38; 2 Korintliler 11:14; 12:7; Efesliler 6:10-17; Vahiy 12:13; Vahiy 13

176. 1 Timoteos 5:21; Vahiy 5:11; 7:11; 12:7

177. Yuhanna 8:44; 1 Yuhanna 3:8, 12

178. Yaratılış 3:1-7; 2 Korintliler 11:3-4

179. Vahiy 12:9

ve zorba olarak. Bu soygunu başardı. Cennet bahçesindeki olaydan beri insan artık Tanrı'nın yakınında değildir.¹⁸⁰

İnsanlık tarihinin gelişiminde bu görünmeyen güçlerin etkisi görülür. Bütün halkların, kısmen bugün de süren sayısız putperest tapınmasında bu gözden kaçmaz.¹⁸¹ *Yeni Antlaşma, Tanrı'sız ve Tanrı'dan ayrı yaşayan insanların İblis'in ruhsal tutsaklığında ve esaretinde olduğunu açıkça gösterir.*¹⁸² *Bu dışarıdan görünmez. İnsanlar bunu kendileri fark etmez. Kendilerini özgür hissederler.* Bizi kuşatan ve aramızda olan görünmeyen dünyaya bir göz atma olanakları olsaydı, gözleri açılırdı. Tanrı hakkında, kendileri hakkında ve Müjde hakkındaki düşünceleri karartılmıştır.¹⁸³ Dünya gerçekten de hâlâ Şeytan'ın krallığıdır.¹⁸⁴ İsa ona bu dünyanın egemeni der.¹⁸⁵ Pavlus ise ona bu çağın ilahı bile der.¹⁸⁶ Onun büyük bir gücü ve dünyadaki olaylar üzerinde yıkıcı bir etkisi vardır. Dünyanın durumu başka türlü pek açıklanamaz. İnsanın kendisinin kötü olması, durumu daha da kötü ve daha da çıkışsız kılar.¹⁸⁷

Görünmeyen dünyanın bu kadar gerçek olduğunu düşünür müydünüz? Ve bizimle bu kadar ilgisi olduğunu?

Müjde ve Güçler

İsa geldiğinde, Tanrı'nın Krallığı dünyaya, kötü güçlerin hâkimiyet alanına girdi. Bu, İblis'in ve meleklerinin sonunun başlangıcıydı. Tanrı'nın ana planı harekete geçti. İsa Celile'de dolaşırken cinler kiminle karşı karşıya olduklarını biliyordu.¹⁸⁸ İnsanlardan farklı olarak. Onu görünmeyen dünyadan tanıyorlardı. O onların Yaratıcısıydı.

İsa'nın vaftizinin hemen ardından Şeytan onu denemek için çölde karşısına çıktı. İsa kendisine tapınırsa, ona dünyanın krallıklarını sundu. Şeytan kendi

180. Yaratılış 3:23-24

181. 1 Korintliler 10:20-22

182. Elçilerin İşleri 26:18; Efesliler 2:1-3; Koloseliler 1:13

183. 2 Korintliler 4:3-5

184. Matta 4:8-10

185. Yuhanna 12:31; 14:30; 16:11

186. 2 Korintliler 4:4

187. Markos 7:20-23

188. Markos 1:23-24; 3:11; 5:7

yüceliğini, kendisine tapınılmasını arar. Onun doğası budur.¹⁸⁹ Ama İsa ona karşı koyar. Aden'deki Adem'den farklı olarak.¹⁹⁰

İsa öğrencilerini de cinler üzerinde yetki sahibi olmaları ve onları kovmaları için yetkilendirdi.¹⁹¹

Hayır, bunlar korku öyküleri değildir, yalnızca ruhsal-psikolojik olgular da değildir; gündelik yaşamın gerçekliğidir. Bu tür güçler orada kendilerini gösterir. Hele de insanların kendilerini onlara etkin biçimde açtığı ve teslim ettiği yerde.

Güçler ve Tanrı'nın Kurtuluş Tasarısı

Tanrı'nın kurtuluş tasarısı İblis'e de, insanlara da bilinmiyordu. Eski Antlaşma'nın birçok peygamberliğine rağmen bu tasarım ancak güçlkle fark edilebilirdi.¹⁹² Öğrenciler de anlamadı. Tanrı Oğlu'nun güçsüz, tahtsız bir insan olarak ortaya çıkması güçleri şaşırttı. Bu durumda tek olanakları, insanları İsa'yı öldürmeye yönlendirmektir.¹⁹³ Çünkü o, insan olarak yaralanabilir ve ölümlüydü. Bu yüzden tek bir hedefleri vardı: Onun ölümü. Buna ulaşılar! Ama yanlışlar. Çünkü onun ölümü onun zaferiydi.¹⁹⁴ Onun ölümü biz insanlar için kozmik bir güç değişimiydi.

Onun ölümü, insanları karanlığın gücünden kurtarmak için ödenen fidyedir. Onun ölümü insanlara lütuf ve bağışlanma getirdi. Özgürlük. O zamanın köle pazarı bunun resmidir. Kurtarılsın, kölelikten satın alınıp özgürlüğe salıverilmek demektir. Onun diriltilmesi ve Tanrı'nın tahtına yüceltilmesi, günahın, ölümün ve İblis'in köleliğinden özgürlüğe açılan kapıdır.

Günahlarımızın bağışlanmasına ve günahın gücünden kurtulmaya ihtiyacımız vardı. Her ikisi de bize çarmıh aracılığıyla armağan edilir.

İblis lütuf nedir bilmez. Kendisi Tanrı'nın lütfunu tatmaz¹⁹⁵ ve insanlara karşı da lütuf nedir bilmez. Lütuf onun doğasına yabancıdır. Tanrı'ya karşı isyanı onu tamamen acılaştırmıştır.

189. Matta 4:1-11; Luka 4:1-13

190. Romalılar 5:12-21

191. Markos 6:7

192. 1 Korintliler 2:6-9

193. Luka 22:53

194. İbraniler 2:14

195. İbraniler 2:16

*Şimdi Tanrı'nın tahtında bir insan oturuyor. Biz insanlar için. Ve biz onunla birleşmişiz.*¹⁹⁶ *Biz Mesih'teyiz!*¹⁹⁷ Güçler yenilmiştir. Zamanları dolmuştur. Günleri sayılıdır. Ama hâlâ direnirler ve Müjde'yi durdurmak için kaybedilmiş bir savaş verirler. Bu güçler her gün insanların nasıl özgür kılındığını görür. Müjde'ye iman eden her kişi onlara, Tanrı'nın kurtuluş tasarısının hedefine ulaşacağını hatırlatır. *Tanrı'nın yeryüzünün bütün halklarından bir ailesi olacaktır. Ölümünde belirleyici payları olan İsa aracılığıyla. Bir bakıma İsa'nın öldüğü Golgota'da, farkında olmadan kendi mezarlarını kazdılar.*

Tanrı'ya ve insana düşman güçlerin dayandığı borç senedi, iddianame çarmıha çivilenmiş ve silinmiştir.¹⁹⁸ O, çarmıh aracılığıyla güçleri silahsızlandırdı ve orada onları herkesin önünde teşhir etti. Dirilmiş olan Mesih şimdi evrenin Rab'bidir.¹⁹⁹ *İyi haber şudur: O herkesin ve her şeyin Rab'bidir. Mesih'e iman eden özgür kılınmıştır.*²⁰⁰ *O kişi Tanrı'nın Krallığı'na, evine döner.*

Müjde, Tanrı'nın insanlarını geri getirdiğine ve ailesine sahip olmak istediğine ilişkin iyi haberidir. Ölümünden ve kötü güçlerden özgür kılınmış olarak. İsa'nın çarmıhtaki ölümüyle bütün bunları mümkün kıldığına ilişkin sevindirici haberdır. İsa İblis'in işlerini yok etmek için geldi.²⁰¹ Onunla birlikte Tanrı'nın sevgi egemenliği geldi. Kurtarılarak onun sevgi krallığına aktarılırız.²⁰²

Çarmihın Zaferi

Romalı komutanlar törenle yapılan bir zafer alayıyla Roma'ya girerdi. Yenilen önderler zincire vurulmuş olarak alayda götürülürdü. İdam edilmeden önce herkesin önünde teşhir edilirdi. Pavlus, çarmihın bu dünyanın egemeninin hâkimiyet alanındaki yönetimler ve hükümranlıklar üzerindeki karşı konulmaz gücünü böyle anlatır.²⁰³ Silahsızlandırılmış ve teşhir edilmiş. Etki güçleri yok olmuştur.

Çarmıha gerilmiş olan, görünmeyen ara dünyanın bîyüsel güçlerinden özgür kılar. Şeytan yargılanmıştır. Gücü kırılmıştır. İsa'ya ait olanlar üzerinde artık hiçbir yetkisi yoktur.

196. Efesliler 2:6

197. Romalılar 8:1; 1 Korintliler 1:30

198. Koloseliler 2:14-15

199. Matta 28:18

200. Yuhanna 8:33-36; Romalılar 6:7, 18, 22

201. 1 Yuhanna 3:8

202. Koloseliler 1:13-14

203. Koloseliler 2:15

Tanrı'nın kurtuluş tasarısı uzun süren bir satranç oyunu gibidir. Oyunculardan biri, uzmanın artık oyunun belli olduğunu bildiği bir hamle yapana dek sonuç belirsizdir. Oyun daha sürse bile. Işık ile karanlık arasındaki savaş da böyledir. Kralla belirleyici hamle yapılmıştır. Golgota çarmıhındaki dikenli taçlı kralla. Zafer kazanılmıştır.

Düşmanın etkinlikleri artık yalnızca bir geri çekilme savaşıdır. Az zamanı kalmıştır. Sonu kesinleşmiştir.

Çarmıhın çilesi, çarmıhın zaferine dönüşür!

Özgürlük Mümkün

Bu yüzden emin olun: İsa'ya aitseniz, cinler kaçmak zorundadır! Büyücülükle ve okültizmle, ruhlarla ve meleklerle ilişkiye girmişseniz, özgürlük vardır. Ve bağışlanma.

Bu güçler sizi bırakmak istemez ve özgür kalmak için yapılan her girişimi daha başlamadan boğmak ister. İsa Mesih'e dua edin – onun adını yüksek sesle çağırın! Sizin için dua edecek ve size yardım edecek Hristiyanlar arayın.

Sizi bu okült dünyaya bağlayan her şeyden yüksek sesle vazgeçtiğinizi söyleyin.

Sizi bu büyüsel, okült şeylerle ilişkilendiren her şeyden kurtulun. Sizi bu tür uygulamalara ve ilişkilere sokmuş olan insanlarla her türlü bağı koparın.

Görünmeyen dünya, küçümsenmemesi gereken güçlü bir gerçekliktir. Ama İsa daha güçlüdür.

Esenlik Müjdesi

Petrus, Öğretmeninin esenliği nasıl duyurduğunu yaşamıştı.²⁰⁴ İsa Yahudilere ve uluslara, yani Yahudi olmayanlara esenlik getirdi. Ve bu ikisi arasında da. Esenlik, Müjde'nin merkezi ve temel bir yönüdür.²⁰⁵ *Bu, Tanrı'nın salomudur. İbranice Kutsal Kitap'ta sözcük böyledir. Tanrı'nın yüreği büyük ve geniştir. Esenlik bu yürekte gelir. Bütün olmak, sağlıklı olmak, sağlam olmak, kurtulmuş olmak demektir. Müjde insanları*

204. Elçilerin İşleri 10:36

205. Koloseliler 1:20; Efesliler 2:17; 6:15

*Tanrı'yla esenliğe götürür.*²⁰⁶ Bu, *Tanrı'yla barışmak ve her türlü düşmanlığın sona ermesi demektir.*²⁰⁷

Müjde, Tanrı tarafından onun çocuğu olarak kabul edilmiş olmanın güvencesine götürür. Bu güvence Tanrı'ya demirlenmiştir. Onun ne olduğuna ve ne yaptığına. Bu temel üzerinde yürekte gerçek, kalıcı bir esenlik yayılır. Huzursuzluk yerine huzur. Kavgı ve korku yerine esenlik.

Büyük ölçekte de küçük ölçekte de savaşlarla ve kavgalarla dolu dünyamızın esenliğe ihtiyacı vardır.²⁰⁸ Yalnızca savaşın yokluğuna değil, yalnızca ateşkese değil, insanları bir araya getiren ve birleştiren esenliğe.²⁰⁹ Müjde insanlar arasında esenlik sağlar. İçinde esenliğin egemen olduğu yeni bir insan topluluğu yaratır.²¹⁰ Tanrı'nın insan şiddetini bir kez ve sonsuza dek emdiği çarmıhın vaaz edilmesi, dünyadaki esenliğin anahtarı olabilir mi? Ve önce kilisenin kendisinde?

İnsanlar esenliğin ne olduğunu bilmek istiyorlarsa, onu Müjde aracılığıyla Tanrı'nın esenliğini almış olanlarda tanımalıdırlar. Esenliği yayan. Başkalarına aktaran. Barışı sağlayanlar olan kişilerde. Bu kişiler, ellerinden geldiğince²¹¹ herkesle barış içinde yaşarlar.

İsa aracılığıyla her şey Tanrı'yla barıştırıldı ve yeniden onunla doğru ilişkiye getirildi. Onun kanının bedeliyle. Onun Golgota'daki ölümüyle. Tanrı'yla esenlik ve Tanrı'nın esenliği gerçek olsun diye çarmıh gerekliydi.²¹²

Bu esenliği siz nasıl yaşadınız? Sizde, ilişkilerinizde neyi değiştirdi?

Müjde – Gerçekleşen Vaat

Müjde, Tanrı'nın rayından çıkmış insanlık tarihine verdiği korkulu ya da çaresiz bir tepki değildir. Tanrı'nın yüreğinden gelir ve ezelden beri vaat edilmiştir.²¹³ Bu yüzden Müjde'nin İbranice Kutsal Kitap'ta, yani Kutsal Kitap'ın ilk bölümü olan Eski Antlaşma'da şimdiden derinden kök salmış olması şaşırtıcı değildir. Orada vaat edilmiştir.²¹⁴ Tanrı'nın kurtuluş tarihinin, Kutsal Kitap'ın *zamanın dolması*

206. Romalılar 5:1

207. Romalılar 5:10; 2 Korintliler 5:18

208. Titus 3:3

209. Matta 5:44; 1 Yuhanna 4:19

210. Efesliler 2:14-22

211. Romalılar 12:18

212. Koloseliler 1:20

213. Romalılar 16:25-27; 2 Timoteos 1:9; Titus 1:2

214. Romalılar 1:1-3; Galatyalılar 3:14-16

dediği noktaya nasıl ilerlediği anlatılır. Tanrı'nın Oğlu'nu gönderdiği zamana.²¹⁵ İsrail'deki çağdaşlarının çoğu İsa'yı vaadin yerine gelmesi olarak tanımadı.²¹⁶ Ama on iki öğrenci, elçiler, bunu çok geçmeden tanıdı. Ancak İsa'nın ölümünden ve dirilişinden sonra. Elçilerin İşleri'nde ve mektuplarında Müjde'yi duyuruşları Eski Antlaşma'dan alıntılarla doludur.²¹⁷ Birçok örnek vardır. İsa'nın kendisi, Kutsal Yazılar'ın, yani Eski Antlaşma'nın kendisinden söz ettiğini söyledi.²¹⁸ Burada Eski Antlaşma'dan üç kısa örnek ve birkaç ayet verelim.²¹⁹

Daha Kutsal Kitap'ın ilk sayfalarında, insanlar Tanrı'nın buyruğunu çiğnedikten sonra, *ilk Müjde* denen bir vaat vardır: *Seninle kadın arasına, senin soyunla onun soyu arasına düşmanlık koyacağım. O senin başını ezecek, sen de onun topuğunu sokacaksın.*²²⁰ O zaman pek fark edilemeyen şey, İsa'nın, onun yaşamının ve ölümünün ışığında apaçık ortaya çıkar. İsa İblis'i ölerək yendi!²²¹

İnsanlık tarihinin zaman çizelgesinde yıllar sonra *İbrahim*, eşi Sara'yla birlikte ortaya çıkar. Bu yaşlı, çocuksuz çiftte bir oğlan vaat edilir. Yalnızca ikisi mutlu olsun diye değil. Hayır, bu oğlanda, İshak'ta yeryüzünün bütün halkları kutsanacaktır.²²² Bu, İsa'da yerine gelen bir vaattir!²²³

Yüzyıllar sonra *Davut* İsrail'in kralı olur. Tanrı'nın yüreğine göre bir adam. Tanrı'nın buyruklarını çiğnemiş olsa da Tanrı'ya hep sadık kaldı ve hiçbir zaman bir puta tapmadı. Tanrı ona, sonsuza dek sürecek bir tahtı olacak bir oğul vaat eder.²²⁴ Bu yalnızca Süleyman değildi. Vaat tümüyle Davut'un Oğlu İsa'da yerine geldi. Onda yüzyıllık bir önceden bildiri yerine gelir. Bir kral, Davut'un kraliyet soyundan doğrudan gelen biri, İsrail'in Mesih-kralı olacaktır. Sonsuza dek. Ve öyle de oldu.²²⁵ O şimdi Tanrı'nın tahtındadır ve yakında herkesin göreceği biçimde dünyayı yönetecektir.

215. Galatyalılar 4:4

216. Elçilerin İşleri 13:27, 32

217. Elçilerin İşleri 2:25-31; Romalılar 1:17; 3:21-26; 4:17; 10:8-13; 15:9-13; 1 Korintliler 2:9; 2 Korintliler 6:2; Galatyalılar 3:16; 1 Petrus 1:19; 2:6-9

218. Yuhanna 5:39; 7:42

219. Mezmur 16:8-10; 22; 31:13; 35:11; 69:4; Yeşaya 9:2-7; 11:1; 35:4-6; 50:6; 53; Mika 5:2; Zekeriya 11:12; Daniel 9:25-26

220. Yaratılış 3:15

221. İbraniler 2:14; Romalılar 16:20; Vahiy 12:9-11; 20:10

222. Yaratılış 12:3; 22:18; 28:14

223. Galatyalılar 3:16

224. 2 Samuel 7:12-16

225. Luka 3:23-31; Yaratılış 49:10; Yeremya 23:5-6; Mezmur 132:11; Romalılar 1:3; 2 Timoteos 2:8; Vahiy 5:5

Hiç kimse kendisi hakkında bu kadar çok peygamberlik bulunduğunu söyleyemez. Birçok önceden bildiri vardır. Bunların birçoğu şimdiden tam olarak yerine gelmiştir. Bütün Eski Antlaşma İsa'yı gösterir. *Eski Antlaşma, Tanrı Oğlu'nun Müjdesi'nin en önemli tanığıdır.*

Müjde'nin Umudu

Çarmıha gerilmiş biri dirilebiliyorsa, hepimizin umudu var demektir! Bu kesin bir umuttur, çünkü çarmıha gerilmiş biri bizim için ölümden dirildi: Tanrı'nın Oğlu. O bize umudu geri verdi!

Hepimizin umutları ve düşleri vardır. Kendinize bir an tanıyın. Sizin için arzuladığınız bir gelecek, şimdiki deneyiminizden daha iyi olan bir şeyin görümü var mı? Bir gün gerçek olmasını dilediğiniz bir umut?

*Müjde yeni bir ufuk açar. Yaşayacağız! Sonsuza dek. Son sözü ölüm söylemez. Müjde umut yayar.*²²⁶ Bu yüzden ona seve seve *Yeni Yarattış'ın Müjdesi* derim. Müjde, her şeyin olduğu gibi kalmayacağını vaat eder.²²⁷ Tanrı bütün yaratılış konusunda ciddidir.²²⁸ Söz konusu olan yalnızca insanlar değil, bütün gezegendir. Tanrı'nın Krallığı bir yandan krala hizmet eden insanlardan oluşur. Ama bu krallığın

226. 1 Petrus 1:3-4

227. Romalılar 8:18-24

228. Yuhanna 3:16

bulunduğu bir yer de vardır. Bu yer bizim dünyamızdır.²²⁹ Evrende minicik bir toz zerresi olan bu dünyaya Tanrı İsa'da geldi.

Tanrı dünyayı yaratmıştı. Bu onun yürekten projesidir: Her şey çok iyiydi.²³⁰ Bu yüzden Tanrı gelecek için bambaşka ya da yeni bir şey düşünmez. Hayır, dünyayı olması gerektiği gibi yeniden kuracaktır. Başka bir deyişle: Onu yeni kılacaktır.²³¹ Bir gün onun üzerinde artık ne ölüm, ne hastalık, ne de açlık olacaktır.²³² İnsanın yıktığı her şey, insana zarar veren azgın bir doğa da artık olmayacaktır.²³³

Umutsuz, kırılmış bir dünyada²³⁴ umudun Müjdesi,²³⁵ sonsuz ve sarsılmaz bir krallığı²³⁶ vaat eder. Yeni bir gök ve yeni bir yeryüzü yeni evimiz olacaktır.

Umut, dirilmiş olana sağlamca demirlenmiştir. Ölmüş olup sonsuza dek yaşayana.²³⁷ O ölümün gücünü kırıp geçti.²³⁸ Onun aracılığıyla gerçek yaşam ve ölümsüzlük gün ışığına çıktı.²³⁹ Mesih'te onun diriliş yaşamını, bir daha asla ölmeyecek olan kendi yaşamımız olarak aldık. Ve artık günahla hiçbir ilgisi olmayan yaşam.²⁴⁰ Gerçek yaşam ve yeni yaratılışın tükenmez gücü budur. Bu yaşam, İsa'nın izleyicilerinin yaşamında şimdiden başlamıştır.²⁴¹ Onlar yeni yaşama ve diri bir umuda yeniden doğmuşlardır.²⁴² Onlar Mesih'te şimdiden yeni bir yaratıktır. Bir gün yeni yaratılışın içinde yaşayacaklardır.²⁴³ Dönüştürülmüş, ölümsüz ve yüce bir bedenleri olacaktır.²⁴⁴ Ama ölümlü yaşamlarında oldukları, eşi benzeri olmayan ve Tanrı'nın istediği kişilik olmayı sürdüreceklerdir.

229. Vahiy 5:9-10

230. Yaratılış 1:31

231. Yeşaya 65:17-19; 66:22

232. Vahiy 7:9-17; 21:1, 4-5

233. Vahiy 7:16; 22:3

234. Efesliler 2:12; 1 Selanikliler 4:13

235. Efesliler 1:18; Koloseliler 1:5, 23

236. 2 Petrus 1:11; İbraniler 12:27-28; Daniel 2:44; 7:14, 27

237. Vahiy 1:17-18; Yuhanna 14:19

238. İbraniler 2:14-15

239. 2 Timoteos 1:10

240. Romalılar 6:9-10

241. 2 Korintliler 5:17

242. 1 Petrus 1:3

243. 2 Petrus 3:13

244. 1 Korintliler 15:35-58; Filipililer 3:20-21

Müjde, Tanrı'nın belirlediği bir zamandan söz eder.²⁴⁵ O zaman İsa, bütün insanların göreceği biçimde geri gelecektir.²⁴⁶ Büyük yücelik ve güçle.²⁴⁷ Bu, onu bekleyen herkes için bir sevinç günü olacaktır. Çünkü o zaman Tanrı'nın sonsuz egemenliği başlar. O zaman hiç bitmeyecek olan zaman başlar. Tanrı'nın kendisi insanlarla birlikte yaşadığında.²⁴⁸ Onlar Tanrı'yı görecekler. Ve hayal edilemez bir sevinç yaşayacaklar.²⁴⁹ Ezeli sevgi Tanrısı'nın, Üçlü birlik olan Tanrı'nın her zaman istediği tam olarak budur. O zaman her şey, şimdiye dek olduğundan bile daha iyi olacaktır. Gök, Tanrı'nın kendisi, yeryüzüne gelecek ve insanların, ailesinin yanında görünür biçimde yaşayacaktır. Sonsuza dek. İsa'ya benzeyeceğimiz için Tanrı'nın suretine sahip olacağız!²⁵⁰

O zaman yeryüzü tek, büyük, evet küresel bir cennet olacaktır. Yeni ve daha iyi bir Aden.²⁵¹ Ayartıcı oraya bir daha asla gelmeyecektir. Günaha ayarılma artık hiç olmayacaktır.

Sıkıcı da olmayacak, tersine heyecan verici olacaktır. Biz büyük bir serüven bekliyoruz, çünkü her zaman olmamız gereken insanlar olacağız ve olabileceğiz.

Tanrı'nın Yeni Dünyası Hayali

Birkaç an Tanrı'nın bu Yeni Dünyası'nı düşleyelim. Onun hakkında çok fazla şey bilmesek de, kötü, olumsuz, yıkıcı olan her şey artık orada olmayacaktır. Aynı zamanda, Tanrı'nın yarattığı biçimiyle şimdiki dünyada zaten tanıdığımız pek çok şey de orada olacaktır.

Artık yoksulluğun, açlığın, yaşam mücadelesinin, gelecek korkusunun olmadığı bir dünya.

Kölelik yok, baskı yok, şiddet yok, manipülasyon yok, ayrımcılık yok, aşagılanma yok, suç yok, savaş yok.

Hastalık yok, ölüm yok ve bu yüzden ne yas ne de gözyaşı – gözyaşı varsa, sevinç gözyaşı.

Çevre kirliliği yok, felaket yok. Polis yok, avukat ve mahkeme yok, hastane yok, psikiyatr ve psikolog yok.

245. Elçilerin İşleri 17:30-31

246. Vahiy 1:7

247. Markos 8:38; 13:26

248. Vahiy 21:3

249. Vahiy 22:4

250. 1 Korintliler 15:49-50; Filipililer 3:20-21; 1 Yuhanna 3:2

251. Vahiy 2:7; 22:1-5

Can sıkıntısı yok, boşuna anlam arayışı yok, aşağılık duygusu yok, utanç yok, boşluk yok, yıkıcı bağımlılıklar ve tutkular yok, hayal kırıklığı yok!

Bunların yerine şunlar olacak: esenlik, insanlar arasında özverili sevgi, kusursuz adalet, tam bir karşılıklı kabul, değer verme ve ilgi.

Her şeyin olması gerektiği gibi olduğu bir yer. Fıskıran yaşamın, çeşitliliğin, ilerlemenin, özgürlüğün, serüvenlerin, yaratıcılığın, sürekli yeni keşiflerin yeri; her şeyin hep yeni ve taze olduğu bir yer.

Yorgunluk, isteksizlik ve bitkinlik yerine güç, canlılık ve istek sonsuza dek kalır.

Keşfedilen ve araştırılan, hayal edilemez ve çeşit çeşit bir güzelliğin yeri. Yeni insanlarla tanışılan ve onlarla kutlama yapılan bir yer.

Zamanın durduğu ya da hiç geçmediği bir yer! Güzeli olanın yalnızca geçmişte kalmadığı, hep şimdiki zamanda olduğu bir yer! Hiçbir şeyi kaçırmadığımız bir yer.

Var olması gerektiğini düşündüğümüz bir yer, yüreğimizin hep özlediği bir yer.

Bolluğun, en iyi yemeklerin, en güzel sanatın ve müziğin, en iyi teknolojinin yeri. Bugün yaşamı oluşturan her şey orada kusursuz biçimiyle vardır.

Bir sevinç yeri, çünkü Yaratıcı herkesin göreceği biçimde insanların yanında yaşar. Ve onlar onun korumasında, onun bereketinde, onun sevgisinde yaşarlar. Baba, Oğul ve Ruh olan Tanrı'da sevinirler, ona tapınırlar ve onu tanırlar. Onu severler.

Ezeli Olan'ın gözlerinin içine bakmak, Tanrı'yı yüz yüze görmek, insanların yaşayabileceği en büyük mutluluktur. En geç o zaman bu sözün ne kadar doğru olduğunu anlayacağız. Korkusuzca ve utanmadan, özgür kılınmış olarak ve güvenle dolu bir biçimde Tanrı'nın sevgi dolu ilgisi içinde sonsuza dek yaşamak, hiçbir şeyle karşılaştırılmaz. Onun bakışı bize değiştiğinde, her zaman özlediğimiz sonsuz sevgi bizi karşılayacak, bize dokunacak, içimize akacak ve bizi kucaklayacaktır.

Yaşam suyunun pınarından içmek ve sürekli yaşam ağacından yemek. Bu, bugün gök denen sonsuzluğun bir resmidir.

Orada, onun huzurunda, her zaman olmamız gereken kişiler olacağız. Kendimiz. Tanrı'nın istediği ve oluşturduğu kadar kişisel ve eşsiz. Orada yapmacıksınız. Gerçek.

Yaratılışın olanaklarının daha önce hiç olmadığı kadar açığa çıkacağı bir biçimde. Hayal edilemez bir yaratıcılık, çeşitlilik, zenginlik ve keyif içinde. Her şey Tanrı'nın sevgisiyle dolu olarak. Birlikte, her şeyi onlar için hazırlamış olan Baba, ailesiyle birlikte.²⁵³ Gök ve yer birleşir. Mutluluğumuza inanamayacağız. 10.000 yıl sonra bile. Sonsuza dek İsa'nın yanında olacağız. Gerçek, derin, coşkulu sevincin sonu olmayacak.²⁵⁴

*Müjde, orada bulunmaya ve büyük, sonsuz şölene katılmaya bir çağrıdır.*²⁵⁵ Bu haber bütün insanlara gider.²⁵⁶ Herkes davetlidir.²⁵⁷ Giriş ücreti yoktur. İsa her şeyi düzeltti!²⁵⁸

Müjde – Kurtuluş İçin Tanrı Gücü

İsa'nın hiçbir öğrencisinin Müjde'den utanmasına gerek yoktur. Çarmıh birçokları için akılsızlık olsa da. Bu haberin gücü vardır. Dinamit gibidir.²⁵⁹ Müjde'nin yüreklerini açtığı insanlar, üzerlerinde etkisini gösteren bu Tanrı gücünü yaşar. Bir dönüş, yeni bir yaşam gerçekleşir. Yalnızca Tanrı'nın gücünün yaratabileceği ve yaşamın bütün alanlarını etkileyen bir yaşam değişikliği.²⁶⁰ Bu güç kurtarır ve okült bağlardan ve bağımlılıklardan özgür kılar. Birçokları bedensel olarak da ruhsal olarak da iyileşti. İlişkiler onarılır. *Müjde'deki Tanrı gücü başka hiçbir şeyle karşılaştırılmaz.* Hiçbir ideoloji, din ya da felsefe Müjde kadar etki yaratmaz.²⁶¹

Biz insanların güçsüz ve çaresiz olduğumuz, ne kendimize ne de başkalarına yardım edebildiğimiz yerde,²⁶² bu Müjde mucizeler yaratır. Yeniden doğuş mucizesini.²⁶³ Müjde yeni yaşam yaratır. Bir çocuğun doğmasıyla karşılaştırılabilir.²⁶⁴

252. Romalılar 5:17; Vahiy 5:10; 22:5

253. 1 Korintliler 2:9

254. Mezmur 16:11

255. Vahiy 19:6-10; 21:6; 22:14-15, 17

256. Matta 28:19-20; 2 Korintliler 5:15

257. Matta 22:1-14

258. Romalılar 3:24; Vahiy 21:6; Yeşaya 55:1

259. Romalılar 1:16-17

260. 1 Selanikliler 1:5-10

261. Yuhanna 8:36; Romalılar 6:18

262. Romalılar 5:6

263. Yuhanna 3:3; 1 Petrus 1:3; Titus 3:4-7

264. 1 Korintliler 4:15; Yakup 1:18; 1 Petrus 1:23-25

Bir ateist bir keresinde tanınmış bir müjdeciyi Tanrı'nın varlığı üzerine bir tartışmaya çağırdı. Müjdecî kabul etti, ama ateistin, ateizm sayesinde yaşamlarında iyiye doğru bir dönüm yaşamış insanları da getirmesini şart koştu. Tartışma gerçekleşmedi, çünkü ateizm aracılığıyla yeni bir insan olan ya da tutkularından ve bağımlılıklardan kurtulan hiç kimse yoktu. Müjdecî ise, onun Müjde'yi duyurması aracılığıyla özgür kılınmış ve yeni insanlar olmuş birçok kişiyi tanıyordu.

Müjde hiçbir insanın önünde durmaz. Herkes içindir. Böylece bu haberde bulunan güç de herkes içindir. Bu, Oğlu'nun dirilişinde ortaya çıkan Tanrı'nın gücüdür.

Kurtuluş için gerçek güç budur!

Müjde'ye İtaat Etmek

Müjde insanları değiştirir. Bunu siz yaşadınız mı? Ya da başkalarında gördünüz mü? Tam bir sevinç. Birden insanlar Kutsal Kitap okumaya aç olurlar. Tanrı'nın huzuruna aç olurlar.²⁶⁵ Tanrı hakkında daha çok şey öğrenmek isterler. Müjde'yi tanımadan önce bu ilgi yoktu. Birden Tanrı'nın ne istediğini sorarlar.²⁶⁶

Müjde'ye verilen tepki bir yanda kayıtsızlık ya da reddetmedir. Öbür yanda imandır.²⁶⁷ Müjde'yi yalnızca akılla doğru kabul etmek değil,²⁶⁸ bütün insanın kişisel bir tepkisi. Tek sözcük: *iman itaati*.²⁶⁹ İnsanlar, bu haberin kendilerine getirdiğine iman ederek Müjde'nin çağrısına itaat ederler. Bunu kendileri bir itaat adımı olarak değil, bir armağanın kabulü olarak algılasalar bile.

Tanrı'ya yönelirler. Tanrı'sız bir yaşamı oluşturan her şeyden uzaklaşırlar. Görünen ya da görünmeyen putlardan uzaklaşırlar.²⁷⁰ Yaşamlarındaki günahı fark ederler ve onu göksel Babaları'na itiraf ederler.²⁷¹ Tanrı'nın lütfuyla gelen bağışlanmayı sahiplenirler. Kurtuluşu ve şifayı yaşarlar. Müjde güçle, büyük bir güvenceyle ve açıklıkla duyurulduğunda insanları ışığa götürür.²⁷² Kim olduklarını ve Tanrı'nın kim olduğunu anlarlar. Yaşamın gerçekliğine bambaşka

265. 1 Petrus 2:2

266. 1 Petrus 4:2-3

267. Elçilerin İşleri 2:37-41

268. Yakup 2:19

269. Romalılar 1:5; 16:26; 1 Yuhanna 2:3-4; 3:24; 5:2-3

270. Elçilerin İşleri 11:21; 14:15; 1 Selanikliler 1:9-10; 1 Petrus 4:3

271. Elçilerin İşleri 19:18-20; 1 Yuhanna 1:9; Süleyman'ın Özdeyişleri 28:13; Mezmur 51

272. 1 Selanikliler 1:5

bir gözle bakarlar. Tanrı'nın kendisinin gerçekleştirdiği, ölümden yaşama geçiş gibi bir değişim olur.²⁷³

İsa'nın Öğrencisi Olmak

İsa'ya yönelik çoğu zaman bir süreç içinde gerçekleşir. Müjde aracılığıyla İsa'yla temas eden insan imanda küçük adımlar atmaya başlar. İsa'yı dinlemeye ve ona güvenmeye başlar. Bir yolculuk, bir oluş ve öğrenme başlar. *Öğrenci olmak, bir öğrenci, öğrenen biri olmak demektir. Bu, bu yaşamda hiç bitmeyen bir süreçtir.*

O zamanlar İsa'nın öğrencileri, nereye giderse gitsin İsa'nın ardından giderdi. On İkiler'den daha fazla öğrenci vardı. İsa, öğrencilerin kendisinden öğrendiği Öğretmendi. Öğrenciler, onun söylediklerini yaparak onun gibi olmak istiyordu.²⁷⁴

İsa artık aralarında olmadığına da, İsa'ya iman eden herkese hâlâ öğrenci deniyordu. Onlara ancak daha sonra Hristiyan dendi.²⁷⁵

Öğrencilik Yolunda İlk Adımlar

Tanrı'nın bizimle ilgili hedefi öğrenciliktir! kral İsa'ya itaat eden ve sadık olan insanlar. Bu bazen göze çarpmak biçimde başlar, ama çoğu zaman çekingen ve göze çarpmayan biçimde de. Tanrı'nın Ruhu öğrencilere İsa'nın söylediğini yapmalarında yardım eder. Ve imanda büyümelerinde. Onlarda Müjde, yüreğin verimli toprağına düşen ve büyüüp ürün veren bir tohum gibi etki eder.²⁷⁶ Birinde çabuk, ötekinde daha uzun sürer. Düşmek ve yeniden kalkmak. Böylece yeni ruhsal yaşam görünür olur.²⁷⁷ Müjde'yi giderek daha iyi kavramak, bu süreçte bir öğrenme süreci olarak kalır. *Bu yalnızca bir kafa işi olarak değil, onu yaparak ve yaşayarak gerçekleşir.*

Bir kez daha, çünkü çok önemli: İsa'nın ardından gitmek ve öğrenci olmak, Müjde'nin hedefidir. Müjde göklere giriş bileti değildir ve insanı öbür dünyayla oyalamaz. Bu yaşamı daha şimdi, burada değiştiren ve bir gün sonsuzlukta ve yücelikte sürüp tamamlanacak olan bir şeydir. Sonsuz yaşam şimdiden yaşanır!

273. Koloseliler 2:13; 1 Yuhanna 3:14

274. Yuhanna 8:31

275. Elçilerin İşleri 11:26

276. Markos 4:20; Yuhanna 15:8

277. Romalılar 6:21-22; 7:4; Efesliler 5:9; Koloseliler 1:10; Titus 3:14; İbraniler 13:15; 2 Petrus 1:8

Bir insanın artık Mesih'e ait olduğuna tanıklık ettiği dışsal bir işaret vardır: *vaftiz*.²⁷⁸ Vaftiz, artık İsa Mesih'in o kişinin yaşamının Kurtarıcısı ve Rab'bi olduğunu insanların önünde ve görünmeyen dünyanın güçlerinin önünde herkesin göreceği biçimde onaylar ve mühürler. *Suyla vaftiz büyük bir fark yaratır. Bir saf değiştirmedir, kral İsa Mesih'e bir bağlılık bildirisi. İsa'yla yaşamın tam başında durur. İnsanların İsa'nın öğrencilerinin ne kadar ciddi olduğunu görebilmesi için herkesin önünde yapılmalıdır.*

İsa'nın Ardından Gitmek Nasıl Olur?

Bir öğrenci olarak yaşam nasıl bir şeydir? Öğrenci yaşamı oluşturan her şeyi yapmayı sürdürecektir: uyumak, yemek, çalışmak, okula gitmek vb. Ama iç tutum ve güdü, yaşama ve komşuya bakış değişir.

İşte Tanrı'dan gelen yeni yaşamın meyveleri olarak İsa'nın öğrencilerinin birkaç özelliği. Saydığım her şey saldırı altındadır ve öyle kalır. Mesih'teki yeni varlık da mücadele içindedir. Direniş yalnızca dışarıdan değil, içeriden de gelir. Eski varlığımız, eski alışkanlıklarımız, içimizdeki günah yeniden ses verir. Bundan, sanki bütün yenilik bir kuruntuymuş gibi korkmak gerekmez. Tanrı yardım eder ve içimizde etkindir. Onun Ruhu bize destek, güç ve yardımcı olarak verilmiştir.

*İsa'nın öğrencileri Tanrı'yı, komşularını ve birbirlerini severler!*²⁷⁹ Tanrısal sevgi sonsuza dek en büyük şey olarak kalır!²⁸⁰ Onun sınırı yoktur. İsa'nın öğrencileri, birbirlerine besledikleri sevgiyle tanınırlar!²⁸¹

*Öğrenciler birbirleriyle ilgilenir ve birbirlerini kollar!*²⁸² Onlar bir ailedir. Bir topluluktur. Bu yalnızca düzenli olarak ibadete gitmekle değil, bütün yaşamda, gündelik yaşamda görülür.

İsa'nın öğrencileri Rab'in Sofrası'nda, ekmeği bölerken İsa'nın kendileri için yaptığını birlikte anarlar. Bunu düzenli olarak ya da yapabildikleri kadar sık yaparlar.²⁸³ İbadetleri için kilise binalarına bağımlı değildirler. Ruhsal bir aile olarak evlerde buluşurlar.

278. Matta 28:19; Markos 16:16; Elçilerin İşleri 2:38-41; 8:12, 36-38; 9:18; 10:47-48; 16:15, 33; 18:8; Romalılar 6:3; Galatyalılar 3:27; Efesliler 4:5; Koloseliler 2:12

279. Matta 22:36-40; Yuhanna 13:34-35; 15:13-17; 1 Korintliler 13:4-7

280. 1 Korintliler 13:13

281. Yuhanna 13:35

282. Elçilerin İşleri 11:29

283. 1 Korintliler 11:23-27

İsa'nın öğrencileri göksel Baba'ya, tek başlarına ve birlikte *dua ederler*.²⁸⁴ Tanrı'yla, onu görüyormuş gibi konuşurlar. Tek başına ve birlikte tapınma ve övgü onlar için büyük bir sevinçtir.²⁸⁵

İsa'nın öğrencileri Kutsal Kitap'ı okurlar.²⁸⁶ Böylece Tanrı'yı ve onun isteğini tanırlar. Ve onun kendilerine neler armağan ettiğini.

İsa'nın öğrencileri Tanrı'nın sesini işitir ve gündelik yaşamda, küçük ve büyük işlerde onun yol göstermesini ve yönlendirmesini yaşarlar.

İsa'nın öğrencileri acı çekerler.²⁸⁷ İsa nasıl zulüm gördüyse, onların da başına bu gelebilir. Bu, alay edilmekle, dışlanıp yıldırılmakla başlar ve dünyanın bazı ülkelerinde olduğu gibi bugün de ölüm anlamına gelebilir.²⁸⁸

İsa'nın öğrencileri başka insanları öğrenci yaparlar.²⁸⁹ Müjde insanları belirli bir şeye inanan Hristiyanlar değil, gündelik yaşamda İsa'nın ardından giden öğrenciler yapar. Her şeyden vazgeçmeye ve her gün çarmıhını yüklenmeye hazır olan ve başka insanları öğrenci yapmayı yaşam hedefi edinen öğrenciler. İsa'nın istediği başka bir şey değil, tam olarak buydu!²⁹⁰ İsa'nın öğrencileri insanların yanına giderler. Kendilerini dışarıya kapatmazlar.

Kutsal Kitap bir büyüme ve kavrama sürecinden söz eder.²⁹¹ *Hristiyanlar kusursuz değildir*. Hristiyanlar hâlâ günah işler, ama günah artık onlara egemen değildir.²⁹² Artık günah işlemek istemezler. Tanrı'nın kendilerine armağan ettiği kapsamlı bağışlanma içinde yaşarlar. Henüz işleyecekleri günahlar için de.²⁹³ Günahlarını kabul eder ve göksel Babaları'na itiraf ederler. Birbirlerine karşı suç işlediklerinde birbirlerine de.²⁹⁴ Lütuf altında yaşarlar,²⁹⁵ yasa altında değil.²⁹⁶ Hedefleri On Buyruk'u tutmak değildir. İsa'yla bir yaşam, bu buyrukların istediğinden daha ileri gider. Bu, Kutsal Ruh içimizde yaşadığı için mümkün olur.

284. Matta 6:5-15; Yuhanna 16:26-27; 1 Selanikliler 5:17

285. Yuhanna 4:23

286. Koloseliler 3:16; 2 Timoteos 3:16; 1 Petrus 2:2

287. Elçilerin İşleri 14:22

288. Yuhanna 15:18-20

289. Matta 28:18-20

290. Luka 14:26-27, 33; Elçilerin İşleri 14:21

291. Yuhanna 3:30; Koloseliler 1:10; 2 Selanikliler 1:3; 2 Petrus 3:18

292. Romalılar 6:12-14

293. İbraniler 10:14; 1 Yuhanna 1:5 – 2:2

294. Yakup 5:16

295. Elçilerin İşleri 13:43

296. Romalılar 6:14

Onlar, içlerinde yaşayan ve onlara yol gösteren Kutsal Ruh'u almışlardır.²⁹⁷ Onun hedefi, Ruh'un iyi meyvelerinin görünür olmasıdır.²⁹⁸ *Bu meyveler özellikle birbirleriyle ilişkilerde görülür: sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk, özdenetim. Toplamında bu, İsa'nın yaşadığı yaşamdır. Onun gibi olmak yeni yaşam hedefidir.*²⁹⁹ Bu, ona güvendiğimizde Tanrı'nın yaşamımızda oluşturduğu ve büyüttüğü Tanrı meyvesidir. Kutsal Ruh, İsa'nın ardından gitmek için güçtür.³⁰⁰ Bu Ruh, Tanrı'nın yaşamımızdaki kişisel varlığı ve huzurudur. Bu inanılmaz bir şey, değil mi? Ruh aynı anda danışman, koç, antrenör, yardımcı ve rehberdir. O, İsa burada, yeryüzünde bizimle birlikte olsaydı yapacağı şeyin tam olarak aynısını yapar.

Tanrı'nın Ruhu öğrencileri, birbirlerine hizmet edebilecekleri armağanlarla donatır.³⁰¹

Öğrencilik bir rahatlık kursu, bir gezinti ya da koltuk Hristiyanlığı değildir. İsa gibi yaşamak ve hizmet etmek demektir. Yükümlülük de getiren yeni bir yaşam şiarı. İsa'nın öğrencisi için onun krallığı ve doğruluğu her zaman ilk sıradadır. İsa, geri kalan her şeyle Babamız'ın ilgileceğini söyler.³⁰²

İsa'dan başka hiç kimsenin *Ardından gel!* deme yetkisi yoktur. O bizi çağırıldığında, hayır diyebilir miyiz?

Kolay bir yol olmayacak. İsa, ilk ters rüzgârda hemen uçup gitmeyen, sağlam, gerçek ve iyi düşünülmüş bir karar verelim diye bedeli hesaplamamız gerektiğini söyler.³⁰³ Yaşama giden yol dardır ve yokuş yukarı gider. Yıkıma giden geniş yol kendiliğinden işler. Olduğun gibi kalmaktan başka hiçbir şey yapmana gerek yoktur.³⁰⁴

*İsa'nın izleyicileri olarak mücadeleyle ve saldırıyla dolu bütün yaşamımız için şu geçerlidir: Tanrı çocuklarını her an, Oğlu'nu onlar için feda ettiği andaki kadar sever.*³⁰⁵

297. Yuhanna 7:39; 14:17; 1 Korintliler 2:12; 6:19

298. Galatyalılar 5:13-26

299. 2 Korintliler 3:18

300. Elçilerin İşleri 13:52; Romalılar 8:12-17

301. 1 Korintliler 12; Romalılar 12:3-8

302. Matta 6:33

303. Luka 14:28

304. Matta 7:13-14

305. Yuhanna 16:27; 17:23

Müjde'yi Görmezden Gelmek

Müjde bir tehdit haberi değildir. Sevindirici bir haberdur! Tövbe ve iman aracılığıyla Tanrı'ya, bağışlanmaya, özgürlüğe, yaşama, anlama giden yolu açar.

Ama *Müjde gelişigüzel bir şey değildir*. Birçok gerçekten biri değildir. Bu haberi duyan, bir karar vermeye çağrılır. Onu hafife almamak gerekir. Sonuçta bu haber bizi kurtarmak ve korumak ister.

Bir orman yangınına, bir kasırgaya, zehirlenmiş içme suyuna ya da bir barajın yıkılmasına karşı uyarın bir haber düşünün. Yalnızca uyarmakla kalmayıp çıkış yolunu ve korunmayı da gösteren bir haber. Bu haberi ne kadar ciddiye almak gerekir? Ya biri yanılarak onun abartılı ya da gerçek dışı olduğunu veya yalnızca başkaları için olduğunu sanırsa?

Her Şey Gün Işığına Çıkacak

İsa'nın öğrencileri, dünyanın dirilmiş Rab'bine tanıklık ederek Müjde'yi duyurdular.³⁰⁶ Ona güvenen, günahlarını itiraf eden ve yaşamını değiştiren kişi için onda bağışlanmanın mümkün olduğunu duyurdular. Aynı zamanda her insanın bu Rab'bin önünde hesap vereceği bir günün geleceğini ve bu günün kesin olarak belirlenmiş olduğunu hep vurguladılar. *İsa bütün insanların Yargıcı'dır*. Herkes onun karşısında duracaktır. Göz göze. Babası Tanrı yargıyı ona teslim etmiştir.³⁰⁷

Yaptığımız, söylediğimiz ve düşündüğümüz her şeyin hesabını vereceğiz. Demek ki yaşamımız üzerine düşünmemiz için bir uyarı! Yaptıklarımızın Tanrı'yı hoşnut edip etmediğini düşünmemiz için. *Her şeyin – istisnasız her şeyin – gün ışığına çıkacağını düşündüğünüzde ne hissediyorsunuz? Gizlice düşündüklerimizin ve yaptıklarımızın, insanlara yaptıklarımızın ve yapmadıklarımızın*.

İçimizin derinliklerinde, yüreğimizde ve vicdanımızda hepimiz günah işlediğimizin farkındayız. Tanrı'nın asla onaylamayacağı şeyleri biliyoruz. Düşünün: Geçen haftaki düşüncelerimizi ve duygularımızı, o hafta ilişkide bulunduğumuz herkesin önünde bir ekranda göstermeye hazır olur muyduk? Pek onay vermezdik, çünkü kendimize saklamayı tercih edeceğimiz bazı şeyler olurdu. İnsanlar önünde bazı şeylerden utanıyorsak, kutsal Tanrı'nın önünde durum nasıl olur?

306. Elçilerin İşleri 4:2; 8:12, 25, 35, 40; 11:20; 17:18

307. Yuhanna 5:22-29

*İnsanlar olarak Tanrı'yla ilişkimizde günah sorunu Kutsal Kitap'ta asla küçümsemez. Nasıl evirip çevirerseniz çevirin: Asıl sorun budur. Sevindirici haber şudur: Mesih'te olanın mahkûmiyetten korkmasına gerek yoktur.*³⁰⁸ Bağışlanmışsak, artık Tanrı'yla karşılaşmaktan korkmamıza gerek yoktur. O bizi Mesih'te kendi çocukları, oğulları ve kızları yaptı.³⁰⁹ Tanrı'nın kusursuz sevgisi korkuyu dışarı atar!³¹⁰

Ama ya Müjde'yi reddedersem? Tanrı haberini hiç kimseye zorla kabul ettirmez. Kararı insana bırakır. Aynı zamanda insanı bu habere ikna etmek için her şeyi yapsa da. İnsanların yüreklerini ikna etmek için arar ve mücadele eder.³¹¹

Boğulmakta olan ve kendisine bir can simidi atılan bir insanı düşünün. Kimsenin aklına, boğulan kişiyi kurtarılmaya zorlamak istendiğini iddia etmek gelmez. Bir insan kaybolmuş olduğunu fark etmezse, Müjde onun için hiçbir şey ifade etmez. Ama Tanrı'nın Ruhu, insanları ikna ederek Müjde'de etkin olur.³¹² Tanrı'nın sözünün yürekleri açma gücü vardır.³¹³

Ama kimse kendini kandırmamalı: Müjde olmadan, Mesih olmadan kaybolmuşuz ve şimdiden Tanrı'nın gazabı altındayız. Tarafsız bir bölge yoktur. Mesih'te hiçbir mahkûmiyet yoktur – Mesih olmadan haklı olarak mahkûm edileceğiz.

Hayır cevabında ısrar edilirse, sonuçlarıyla yaşanacaktır. O zaman insan günahıyla ve suçuyla yalnız kalır. Bütün güdülerini gören karşısında insan kendini nasıl savunmak isteyebilir ya da savunabilir?

Tanrı sevgidir!³¹⁴ Ama o aynı zamanda ışıktır. Mutlak olarak kutsaldır.³¹⁵ Onun haberine karşı karar veren, Tanrı'ya, İsa'ya ve onun kendisi için sevgiyle yaptığı ve herkese karşılıksız sunduğu her şeye hayır der. İsa bir keresinde şöyle dedi:

*Benden yana olmayan bana karşıdır!*³¹⁶

308. Romalılar 8:1

309. Yuhanna 1:12

310. 1 Yuhanna 4:16-19

311. Luka 19:10

312. Yuhanna 16:8

313. İbraniler 4:12-13

314. 1 Yuhanna 3:1; 4:7-8, 16

315. 1 Yuhanna 1:5; Vahiy 4:8

316. Matta 12:30

Tanrı'nın Gazabı

Tanrı'nın gazabının gerçekliğine dikkat çekmemek, yardım etmekten kaçınmak gibi bir şey olurdu.³¹⁷ Tanrı'nın günaha karşı tam tiksintisine. Onun en derin varlığı günahıtan etkilendir. İnsanlarının nasıl tanrısızca yaşadığına ve onsuz yaşamın sefaletle gittiğini görmediklerine üzüldür.³¹⁸ *Tanrı'nın sevgisi duygu olmadan düşünülemediği ve anlaşılamadığı gibi, onun gazabı da öyledir. Ama bu gazap da temiz ve kutsaldır. Bir taşkınlık değil, insanların günahlarına mantıksız ve ölçüsüz bir tepki değil. Tanrı geç öfkelenir.*³¹⁹ Biz insanlardan farklı olarak.

Tanrı'nın gazabı, Tanrı'nın insanı günahlarının sonuçlarıyla ve etkileriyle baş başa bırakması demektir.³²⁰ Kendi yarattığım bütün sorunlarımla yalnız bırakılmak, kaybolmuş olmak. Bunu kimse yaşamak istemez.

Gazap, yargı gününde Tanrı'nın yüce kutsallığıyla günahımla birlikte karşılaşmak demektir. Tanrı'nın gazabı, Tanrı'nın, bizim insanlara ve ona karşı işlediğimiz günahlara verdiği yanittir.

Tanrı gazap duymasaydı, Tanrı olmazdı. Kötülüğü her biçimiyle dayanılmaz bulan sevgisini inkâr etmiş olurdu. Sonuçta kimse her şeye evet diyen bir Tanrı istemez. *İnsanlar adaleti güvence altına alamıyorsa, artık yalnızca Tanrı'ya umut bağlayabiliriz.* Ama bu yalnızca başkalarını ilgilendirmez – herkes kendi hesabını verecektir.

Hristiyanlar Tanrı'nın barıştırma isteğine tanıklık ederler,³²¹ çünkü onu kendileri böyle tanımışlardır.³²² Ama o, bizim ölçütlerimizi benimseyen evcil bir tanrı değildir. Haksızlıklarımız karşısında susmayacaktır. Ya da onları öylece görmezden gelmeyecektir. Adaleti sağlayacaktır. Bizim olanaklarımızı ve bugünkü tasavvurumuzu aşan kendi yoluyla.

Tanrı'ya ve onun iyi haberine hayır diyen, belki de defalarca diyen, kendini katılaştırır. Böylece kaybolur.³²³ *Kaybolur, çünkü Tanrı bu hayrı ağır bir yürekle kabul eder.* Kaybolmuş olmak, olması gereken ve olabileceği yerde olmamak demektir.

317. Yuhanna 3:36; Romalılar 1:18; 2:5, 8; 3:5; 5:9; Efesliler 2:3; 5:6; Koloseliler 3:5-6; Vahiy 6:16-17; 11:18

318. Markos 3:5

319. Mısır'dan Çıkış 34:6

320. Romalılar 1:26

321. 2 Korintliler 5:19-20

322. 2 Korintliler 5:11

323. Romalılar 2:12; 1 Korintliler 1:18; 15:18; 2 Korintliler 2:15; 4:3; 2 Selanikliler 2:10; 2 Petrus 3:9

Evde değil, yalnız ve köksüz. Tanrı'yla bağ kopmuştur. Herkesi eve getirmek için sonuna dek peşinden giden bir Tanrı'yla.³²⁴

Müjde'yi reddeden herkes günahları için adil bir mahkûmiyet alacaktır.³²⁵ Hüküm kusursuz biçimde adil olacaktır.³²⁶ İnsan ne ekerse onu biçecektir, çünkü Tanrı alaya alınmaz.³²⁷ Gerçeğe ve Müjde'ye itaat etmemiş, inatla direnmiş olan, gazap, öfke, sıkıntı ve korku yaşayacaktır.³²⁸ Bazen daha bu yaşamda, ama kesinlikle ölümden sonra. Kefareti ödenmemiş günahının gözlerinin içine bakmak ve kendi günahıyla bir kez daha karşılaşmak böyle bir duygu olacaktır. Bu kez Tanrı'nın gözünden. Ve haksızlık edilmiş insanların gözünden.

Sonsuz Yaşam ve Cehennem

İsa yücelik içindeki sonsuz yaşamdan³²⁹ ve sonsuz ateşten ve sonsuz cezadan söz eder.³³⁰ Müjde'ye itaat etmeyenlerin bulunduğu en dıştaki karanlıktan söz eder.³³¹ Ağlayıp dış gıcırdatmaktan.³³²

Cehennemden sık sık söz eden gerçekten de İsa'dır. Sevginin ta kendisi olan o, bundan en çok söz edendir.³³³

Yeni Antlaşma'nın özgün dili olan Yunancada cehennem için kullanılan sözcük *Gehenna*'dır. O zamanlar bu gerçek bir yerd, Yerusâlim yakınlarında bir vadi. İsa'nın zamanında ateşin sürekli yandığı bir çöplük. İsa, aynı vadiye Ben-Hinnom diyen Peygamber Yerehya'ya da gönderme yapar.³³⁴ Bu yer, çocukların da kurban edildiği putperestliğiyle tanınırdı. Yani utancın ve günahın simgesiydi. Ve bu yüzden yargının ve yıkımın. Yok oluşun ve ölümün.

Her zamanki gibi yaşamayı sürdürmek isteyen, günahında kalmak isteyen, böylece yaşama karşı karar vermiş olur. Sonsuz yaşamın yüceliğinin dışında kalır. Bu yücelik, Tanrı'nın bütün çocuklarının onun Yeni Dünyası'ndaki yaşamı ve geleceğidir.³³⁵

324. Luka 15:4, 24; Yuhanna 3:16; 2 Petrus 3:9

325. 2 Korintliler 5:10

326. Vahiy 20:11-15; 21:8

327. Galatyalılar 6:7-8; Çölde Sayım 32:23

328. Romalılar 2:5-11

329. Yuhanna 3:36; 5:24; 6:47, 51; 10:28; 11:26; Romalılar 5:21; 6:23; 1 Yuhanna 2:25; 5:11, 13

330. Matta 25:34, 41, 46

331. Matta 8:12; 22:13; 25:30; Yuhanna 8:12; 12:46

332. Matta 8:12; 13:42, 50; 22:13; 24:51; 25:30; Luka 13:28

333. Matta 5:22-30; 10:28; 18:9; 23:33

334. Yerehya 7:31; 19:2-7; 32:35; Yeşaya 66:24

*Cehennem bir uyarı olarak çarpıcı resimlerle anlatılır. Kutsal Kitap bu konuda sızmaz. Tersine: ısrarla uyarır. Cehennem yalnızca “büyük günahkârlar” için değildir. Yalnızca Hitler, Stalin ya da Mao gibi toplu katilleri düşünmeyelim. Sadistleri ya da çocuk istismarcılarını. Tanrı onların hükmünü, bizim ölçütlerimize göre hiç ya da pek az suç işlememiş bir insanın hükmü kadar adil biçimde belirler. Kutsal Kitap bunu açıkça söyler: Herkes günah işledi ve Tanrı’nın yüceliğinden yoksun kaldı.*³³⁶

Cehennemin insanlar için ayrıntılı olarak ne anlama geldiği konusunda İsa ve Kutsal Kitap susar. Bu yüzden hayal gücüne burada yer yoktur. İsa’nın sözleri yeterince uyarıcıdır.

Cehennem hakkında farklı görüşler duyacaksınız. Bazıları cehennemin olmadığını söyler. Başkaları, kaybolmuş insanların orada kesin olarak yok edileceğini düşünür. Bazıları da insanların orada yalnızca sınırlı bir süre arınmak için bulunacağını, ardından yine de sonsuz yaşama gireceklerini söyler. Kutsal Kitap’ın bu konuda ne dediğini okuyun ve dipnotlardaki ayetlere bakın. En kötüsünü, en kötü durumu varsayın. Olumlu yönde şaşırarak, acı bir hayal kırıklığına uğramaktan iyidir.

Tanrı insanların hayırına saygı gösterir. Bu ona acı verse ve İsa’nın Yerus alim için yaptığı gibi ağıt yaksada.³³⁷ Onlar Tanrı’dan ayrı kalacak ve reddetmelerinin ve günahlarının sonuçlarına katlanacaklardır. Kutsal Kitap buna *ikinci ölüm* der.³³⁸ Tanrı’sız yaşamak istediler ve şimdi sonsuza dek öyle yaşıyacaklar. “Cehennemde yalnızca gönüllüler olacaktır” sözü doğrudur.³³⁹ İnsan,  l m  ya da yaşamı seçme kararıyla karşı karşıyadır.³⁴⁰

Kurtuluş günü bugündür – yarın değil!

Başka Bir Müjde

Müjde gerçeğin sözüdür.³⁴¹ Tanrı’nın gerçeği. Müjde yayıldıkça, artık aslına uymayan türleri ortaya  ıktı. Daha  a ımızın ilk yüzyılında, İsa’nın duyurmakla

335. Vahiy 21:8, 27; 22:15

336. Romalılar 3:23

337. Matta 23:37

338. Vahiy 2:11; 20:6, 14; 21:8

339. Bu d  nce C. S. Lewis’e dayanır: Cehennemin kapıları içeriden kilitlidir (“ ber den Schmerz” (*The Problem of Pain*)).

340. Yasa’nın Tekrarı 30:15-19

341. Galatyalılar 2:5, 14; Efesliler 1:13; Koloseliler 1:5; 1 Timoteos 2:4

görevlendirdiği elçiler Müjde'nin sahtelerine karşı uyarırlar.³⁴² Bunlar aslına benzer, aldatıcı biçimde gerçek görünebilirler.

Aynı şekilde, temel olanı atlayan ya da eklemeye yapan kısaltılmış türleri de vardır. Yanlış ve yanıltıcı türleri vardır. Yol göstermesi için şu örnekler.

Müjde tutarlı biçimde kendimizi kurtaramayacağımızı gösterir. Kendimizi iyileştirmeye yönelik her girişim umutsuzdur. Tanrı'nın yasasını tutma ve iyi işlerle Tanrı tarafından kabul edilme girişimi başarısız olur.³⁴³

Tanrı'nın lütfundan biraz yararlanıp iyi işlerimizi gerekli bir tamamlayıcı olarak eklemek de aynı şekilde işe yaramaz. Lütfun ve işlerle elde edilen doğruluğun karıştırılması ya da birbirine eklenmesi. *Bir şeyi hak etmek istememiz bir şekilde insan doğamızın bir parçasıdır.* Lütfu kabul etmek zor gelir. Ama Müjde tam olarak budur!

Öte yandan Tanrı'nın bu lütfunun değeri düşürülebilir ve ucuzlatılabilir de. Müjde'yi sahiplenene, ama yaşamını değiştirmeyen – Kutsal Kitap buna tövbe ve dönüş der – onu yanlış anlamıştır. Müjde, bencillik ve günahlı bir kendini gerçekleştirme içinde geçen bir yaşam için bir serbest geçiş bileti değildir.³⁴⁴ Diri iman her zaman derin bir yaşam değişikliğine götürür.³⁴⁵ Mesih'in Rab ve Efendi olduğu yeni bir yaşama götürür.³⁴⁶ Yeni yaşam günahsız değildir. Dünyasal bedende hiçbir zaman öyle olmayacaktır. Ama bir öncesi ve bir sonrası vardır; küçük ya da büyük eylemlerde ve sözlerde görünür olan bir değişiklik. İyi işler Hristiyan yaşamına imanın kendisi kadar aittir. İyi işler olmadan iman ölüdür. Gerçek imanın olduğu yerde, bu iman iyi işlerde görünür olur. Bu, işlerle elde edilen doğruluk değildir. İyi işler yeni yaşamın kanıtıdır.

Gerçek Müjde'nin eklemelere ihtiyacı yoktur. *İsa ve başka hiçbir şey* – haber budur.

Bu yüzden Müjde'yi, Yeni Antlaşma'nın tanımladığı biçimde korumalıyız.³⁴⁷ *Sabte bir müjde kurtarmaz!*

342. 2 Korintliler 11:1-4; Galatyalılar 1:6-9

343. Romalılar 3:20, 28; Galatyalılar 2:16; 3:10

344. Romalılar 6:1; 2 Petrus 1:9-11

345. Yakup 2:18-26

346. 2 Petrus 2:1; Yahuda 4

347. Yahuda 3

Müjde'nin Ne Olmadığı

Müjde bir kilisenin ya da mezhebin reklamı değildir. Kilisenin hiçbir rolü olmadığından değil. Bütün mezheplerden Hristiyanlar Müjde'yi az ya da çok başkalarına aktarırlar. Kiliseler, imana gelen herkes için bir yuva, bir evdir.

Müjde, birçok yerde buna büyük katkıda bulunsa da, kendini her şeyden önce dünyayı iyileştirmeye yönelik bir program olarak görmez. Daha çok yürekleri değiştirmeye yönelik bir programdır. İsa'nın birçok öğrencisinin komşu sevgisi aracılığıyla birçok kişiye yardım edilir. Hastaneler, çocuk yuvaları, köleliğin kaldırılması, Tanrı'nın insanlarda biçim kazanan sevgisinin kanıtlarıdır. Hristiyanlar tuz gibi etki etmelidir.³⁴⁸ Haksızlığı – küresel olanı da – adıyla anmalı ve adalet için ayağa kalkmalıdırlar.

Tek tek kişilerin Mesih'in çarmıhı aracılığıyla kurtarılması, toplumu etkileyen devrimci bir gücü serbest bırakır. Çarmıhın haberi, dünyayı iyiye doğru değiştirebilecek tek güçtür. Ve buna gücünün yettiğini kanıtlamış tek güçtür. *Mesih'in çarmıhının bir kez daha yüksek sesle ve açıkça duyurulmasının zamanıdır.*

Pratikte Müjde, İsa'nın yaptığı gibi davranmakta kendini gösterir. *Vermeye, yardım etmeye, korumaya, özgür kalmaya, iman açıklamaya hazır olmak. Sermeye!* Birçok yerde bir şeyler iyiye doğru değişiyor. Müjde'nin değiştirdiği insanlar aracılığıyla. Tanrı dünyada kendi insanları aracılığıyla etkindir ve bir gün her şeyi yeni kılmayı sağlayacaktır. Dünyayı değiştirmek, dönüştürmek ve siyasal, toplumsal ve mali sorunlarını çözmek öğrencilerin omuzlarında değildir. Bu, İsa'nın bize emanet ettiği görev ve misyon değildir.

Krallığın öğrencilerinde, onların topluluğunda Tanrı'nın Yeni Dünyası şimdiden başlamıştır. Onlar Krallığın Müjdesi'ni duyurur ve insanları öğrenci yaparlar. İçinde yaşadıkları toplum üzerindeki en etkili etki budur.

Müjde kişisel yaşamı iyileştirmeye yönelik bir program da değildir. Ya da zenginleşmeye. Kendini optimize etme değildir. Tanrı'nın, bizim yapamadığımız bir şeyi yaptığı ve tamamladığı haberidir. Yaşamımızı bu kaya üzerine kurarız. Kurtuluşumuz İsa'nın çarmıhta haykırdığı şeye dayanır: Tamamlandı! Buna evet deriz, onu şükranla kabul ederiz.

Ancak refah ya da zenginlik hiçbir zaman Müjde'nin vaadi değildir. Dışlanma ve zulüm yüzünden Hristiyanların durumu bazen komşularınınkinden bile

348. Matta 5:13

kötüdür. Ama her zaman yanlarında olacağını ve onlara bakacağını vaat etmiş olan Tanrı'ya güvenebilirler.

Son Olarak

Bu, dünyanın en iyi haberine yalnızca bir genel bakıştı. Ayağa kaldıran bir haber. Bağışlanma ve kabul armağan eden. İsa aracılığıyla özgür kılan ve cesaret veren.

Bu haber size kişisel olarak ne söylüyor? Yüreğinize? Belki hiçbir zaman şimdiki kadar yakın olmadınız. Kurtuluş günü bugündür – yarın değil, yarın geç olabilir.

Müjde, bozuk paralar ve küçük banknotlar hâlinde ödenen büyük bir banknot gibidir. Bu haberin içeriğini giderek daha çok kavramak ve içselleştirmek zaman alır. Bu küçük, bazen de büyük adımlarla olur. İsa'nın ardından giderken. Gündelik yaşamda. Gerçek kavrayış ancak her iman ve itaat adımıyla büyür. Yani ancak İsa'nın söylediğini yaptığımızda.

Müjde, Tanrı'nın kurtuluş tarihine çevirdiği dünya tarihinin merkezinde durur.

Pavlus, uzun zamandır imanda yol almış olsalar da Roma'daki imanlılara Müjde'yi duyurmak istiyordu.³⁴⁹ Onun büyüklüğünü, erimini ve dünyasal yaşamımız ve sonsuzluk için sonuçlarını göstermek istiyordu. Bunu yazıya döktü: Romalılar'a Mektup. Müjde'nin bir anıtı.

Bu mektubu okuyun!

Şimdi Ne Yapmalı?

Tanrı'ya, sizin hakkınızda ve doğrudan size söylediği bütün iyi şeyler için şükredin.

Sorularınız varsa bana yazın: hj-ronsdorf@t-online.de

Başka kitapları, yazıları ve vaazları ana sayfamda bulabilirsiniz: www.hans-joerg-ronsdorf.de

349. Romalılar 1:1-5, 9, 15-17

İşte birkaç önemli öneri daha:

- Kutsal Kitap'ı okuyun. Mümkünse düzenli olarak.
- Kutsal Kitap'ı başka insanlarla birlikte okuyun – ve onun üzerine düşüncelerinizi paylaşın.
- Tanrı'nın sözünü size canlı kılması için dua edin – sanki doğrudan size konuşuyormuş gibi.
- Metni okuyun, en iyisi yüksek sesle ve birkaç kez.

Metne şu soruları sorun:

- Bu metne hangi başlığı verirdiniz?
- Metin Tanrı ve İsa hakkında ne söylüyor?
- Metin insanlar hakkında ne söylüyor?
- Metinden ne öğreniyoruz?
- Ne yapmalıyız?
- Bu söz bizi nasıl cesaretlendiriyor?

Birlikte dua edin. Yeniden buluştuğunuzda deneyimlerinizi ve yaşadıklarınızı konuşun.

İsa Mesih'i seven ve onurlandıran, Kutsal Kitap'a değer veren, onu okuyan ve ciddiye alan Hristiyanlarla iletişim ve paydaşlık arayın.

İsa'nın Müjdesi iyi bir haber mi? Aslında neden?

Kendinize biraz zaman ayırın ve Müjde'nin özgünlüğünü farklı bakış açılarından keşfedin.

Burada basit ve kolay anlaşılır biçimde büyük resim ele alınıyor.